

TABEL DE CONCORDANȚĂ

Nr. art.	Legislația europeană Text directivă	Actul normativ / Proiectul act normativ	Legislația națională de transpunere	Observații/Mențiuni
	DIRECTIVA 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate ¹		Legea nr.122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare; Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, cu modificările și completările ulterioare Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare Ordonanța Guvernului nr.44/2004 privind integrarea socială a străinilor care au dobândit o formă de protecție sau un drept de ședere în România, precum și a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European Normele metodologice de aplicare a Legii nr.122/2006, aprobate prin HG nr.1251/2006 Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 44/2004, aprobate prin H.G. nr. 1483/2004 Ordonanța Guvernului privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare Proiectul de act normativ pentru modificarea și completarea Legii nr. 122/2006 privind azilul în România și a Ordonanței Guvernului nr. 44/2004 privind integrarea socială a străinilor care au dobândit o formă de protecție sau un drept de ședere în România, precum și a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European	

¹ Publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr.L337 din 20 decembrie 2011;

Art.1.	Obiectul Prezenta directivă are ca obiect stabilirea unor standarde referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a deveni beneficiari de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate.	←Proiectul de act normativ, art.I pct.1	Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.1 - Obiectul de reglementare Prezenta lege stabilește regimul juridic al străinilor care solicită protecție internațională în România, regimul juridic al străinilor beneficiari ai protecției internaționale în România, procedura de acordare, încetare și anulare a protecției internaționale în România, procedura pentru stabilirea statului membru responsabil cu analizarea cererii de azil, precum și condițiile de acordare, excludere și încetare a protecției temporare.”	←Transpunerea textului directivei se realizează prin proiectul actului normativ pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004
Art.2	Definiții În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: (a) „protecție internațională” înseamnă statutul de refugiat și statutul conferit prin protecție subsidiară, definite la literele (e) și (g); (b) „beneficiar de protecție internațională” înseamnă o persoană căreia i s-a acordat statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară, astfel cum sunt definite la literele (e) și (g);	← Proiectul de act normativ, art.I pct.2 ← Art.2 lit.a ¹ din Legea nr.122/2006 ← Proiectul de act normativ, art.I pct.3	La articolul 2 litera a) se modifică și va avea următorul cuprins: „a) formă de protecție – protecția internațională sau protecția temporară, acordate de statul român;” Art.2 – Definirea termenilor „a ¹) protecție internațională - statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară;” La articolul 2, după litera a ¹) se introduce o nouă literă, lit.a ²), cu următorul cuprins: „a ²) beneficiar al protecției internaționale – cetățeanul străin sau apatridul căruia i s-a recunoscut statutul de refugiat sau i s-a acordat protecția subsidiară, în condițiile prezentei legi;”	← Transpunerea textului directivei se realizează prin proiectul actului normativ pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004 ← textul este transpus prin Legea nr.122/2006 ← Transpunerea textului directivei se realizează prin proiectul actului normativ pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004.

	(c) „Convenția de la Geneva” înseamnă Convenția privind statutul refugiaților, semnată la Geneva la 28 iulie 1951, modificată de Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967;	← Proiectul de act normativ, art.I pct.5	La articolul 2 după litera f) se introduce o nouă literă, lit.f¹⁾ cu următorul cuprins: „f) refugiat - cetățeanul străin sau apatridul care îndeplinește condițiile prevăzute în Convenția privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, denumită în continuare Convenția de la Geneva, la care România a aderat prin Legea nr.46/1991 pentru aderarea României la Convenția privind statutul refugiaților, precum și la Protocolul privind statutul refugiaților;”	← România este parte² la Convenția privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951. De asemenea, cu toate că în prezent art.2 lit.g) din Legea nr.122/2006 face trimitere expresă la Convenția de la Geneva, prin proiectul actului normativ pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004
	(d) „refugiat” înseamnă orice resortisant al unei țări terțe care, ca urmare a unei temeri bine fondate de a fi persecutat din cauza rasei sale, a religiei, a naționalității, a opiniilor politice sau a apartenenței la un anumit grup social, se află în afara țării al cărei cetățean este și care nu poate sau, din cauza acestei temeri, nu dorește să solicite protecția respectivei țări sau orice apatrid care, aflându-se din motivele menționate anterior în afara țării în care avea reședința obișnuită, nu poate sau, din cauza acestei temeri, nu dorește să se întoarcă în respectiva țară și care nu intră în domeniul de aplicare a articolului 12;	←Proiect de act normativ, art.I pct.5	La articolul 2 după litera f) se introduce o nouă literă, lit.f¹⁾ cu următorul cuprins: „f) refugiat - cetățeanul străin sau apatridul care îndeplinește condițiile prevăzute în Convenția privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, denumită în continuare Convenția de la Geneva, la care România a aderat prin Legea nr.46/1991 pentru aderarea României la Convenția privind statutul refugiaților, precum și la Protocolul privind statutul refugiaților;”	←Transpunerea textului directivei se realizează prin proiectul actului normativ pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004
	(e) „statut de refugiat” înseamnă	←Proiect de act	La articolul 2, literele b), d), g), h) și k) se modifică și vor avea	←Transpunerea textului

² Legea nr. 46/1991 pentru aderarea României la Convenția privind statutul refugiaților, precum și la Protocolul privind statutul refugiaților;

recunoașterea, de către un stat membru, a calității de refugiat a oricărui resortisant al unei țări terțe sau a oricărui apatrid;	normativ art.I pct.4	următorul cuprins: g) statut de refugiat - formă de protecție internațională prin care statul român recunoaște calitatea de refugiat, în condițiile prezentei legi;	directivei se realizează prin proiectul actului normativ pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004
	←Proiect de act normativ art.I pct.19	Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.23 – Recunoașterea statutului de refugiat Statutul de refugiat se recunoaște, la cerere, cetățeanului străin care, în urma unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, opinii politice sau apartenență la un anumit grup social, se află în afara țării de origine și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să solicite protecția respectivei țări, precum și apatridului care, aflându-se din motivele menționate anterior în afara țării în care avea reședința obișnuită, nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se întoarcă în respectiva țară și cărora nu li se aplică cauzele de excludere de la recunoașterea statutului de refugiat, prevăzute de prezenta lege.”	
(f) „persoană eligibilă pentru obținerea de protecție subsidiară” înseamnă orice resortisant al unei țări terțe sau orice apatrid care nu poate fi considerat refugiat, dar în privința căruia există motive serioase și întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în țara sa de origine sau, în cazul unui apatrid, în țara în care avea reședința obișnuită, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămrile grave definite la articolul 15 și căruia nu i se aplică articolul 17 alineatele (1) și (2) și nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu dorește protecția respectivei țări;	←Proiect de act normativ art.I pct.23	La articolul 26, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: „(1) Protecția subsidiară se acordă cetățeanului străin sau apatridului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat și cu privire la care există motive întemeiate să se creadă că, în cazul returnării în țara de origine, respectiv în țara în care își avea reședința obișnuită, va fi expus unui risc serios, în sensul prevederilor alin. (2), care nu poate sau, datorită acestui risc, nu dorește protecția acelei țări și căruia nu i se aplică cauzele de excludere de la acordarea acestei forme de protecție, prevăzute de prezenta lege.”	←Transpunerea textului directivei se realizează prin proiectul actului normativ pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004
(g) „statut conferit prin protecție subsidiară” înseamnă recunoașterea, de	←Proiect de act normativ art.I	La articolul 2, literele b), d), g), h) și k) se modifică și vor avea următorul cuprins:	←Transpunerea textului directivei se realizează prin proiectul actului

către un stat membru, a unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid ca persoană eligibilă pentru obținerea de protecție subsidiară;	pct.4	„h) protecție subsidiară - formă de protecție internațională acordată de statul român, în condițiile prezentei legi;”	normativ pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004
(h) „cerere de protecție internațională” înseamnă cererea de protecție prezentată unui stat membru de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid, care poate fi înțeleasă ca urmărind să obțină statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară, care nu solicită în mod explicit un alt tip de protecție în afara domeniului de aplicare a prezentei directive și care poate face obiectul unei cereri separate;	←Proiect de act normativ art.I pct.4	La articolul 2, literele b), d), g), h) și k) se modifică și vor avea următorul cuprins: „d) cerere pentru acordarea protecției internaționale sau cerere de azil - solicitarea făcută de un cetățean străin sau de un apatrid în scopul obținerii protecției internaționale din partea statului român, atât timp cât nu solicită în mod explicit un alt tip de protecție care poate face obiectul unei cereri separate;”	←Transpunerea textului directivei se realizează prin modificarea art.2 lit.d) din proiectul actului normativ pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004
(i) „solicitant” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care a introdus o cerere de protecție internațională în privința căreia nu s-a luat încă o decizie definitivă;	←Proiect de act normativ art.I pct.4	La articolul 2, literele b), d), g), h), și k) se modifică și vor avea următorul cuprins: „b) solicitant sau solicitant de azil - cetățeanul străin sau apatridul care și-a manifestat voința de a obține protecție internațională în România, atât timp cât procedura de azil cu privire la cererea sa nu s-a finalizat;”	←Prin proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 se asigură armonizarea cu textul directivei
(j) „membri de familie” înseamnă, în măsura în care familia exista deja în țara de origine, următorii membri ai familiei beneficiarului de protecție internațională care sunt prezenți în același stat membru ca urmare a cererii de protecție internațională: — soțul/soția beneficiarului de protecție internațională sau partenerul/partenera său/sa necăsătorit(ă) cu care se află într-o relație stabilă, în cazul în care legislația	←Art.2 lit.j) din Legea nr.122/2006	j) membri de familie - în măsura în care, la data depunerii cererii de către solicitantul principal, familia există în țara de origine, următorii membri de familie ai beneficiarului statutului de refugiat sau al protecției subsidiare: (i) soțul sau, după caz, soția beneficiarului statutului de refugiat sau al protecției subsidiare;	← Text existent în Legea nr.122/2006

	sau practica în vigoare în statul membru în cauză tratează cuplurile necăsătorite în mod similar celor căsătorite în temeiul dreptului său privind resortisanții din țările terțe; — copiii cuplurilor menționate la prima liniuță sau ai beneficiarului de protecție internațională, cu condiția să nu fie căsătoriți, fără a se ține seama de faptul că sunt legitimi, născuți în afara căsătoriei sau adoptați în conformitate cu prevederile legislației interne; — tatăl, mama sau un alt adult responsabil pentru beneficiarul de protecție internațională, fie prin lege, fie prin practica statului membru în cauză, în cazul în care beneficiarul respectiv este minor și necăsătorit;	←Proiect de act normativ, art.I pct.6 ←Proiect de act normativ, art.I pct.7 ←Proiect de act normativ art.I pct.4 ←Proiect de act normativ art.I pct.8	La articolul 2 litera j)), punctul ii) se modifică și va avea următorul cuprins: „(ii) copiii minori ai beneficiarului statutului de refugiat sau al protecției subsidiare sau copiii minori ai soțului/soției beneficiarului, cu condiția ca aceștia să fie necăsătoriți, indiferent dacă sunt din căsătorie ori din afara acesteia sau adoptați potrivit legislației naționale a țării de origine”. La articolul 2 litera j)), după punctul ii) se introduce un nou punct, pct. iii), cu următorul cuprins: „iii) tatăl sau mama beneficiarului de protecție internațională sau o altă persoană majoră care este responsabilă pentru acesta potrivit legii române, atunci când respectivul beneficiar este minor și necăsătorit;” La articolul 2, literele b), d), g), h), și k) se modifică și vor avea următorul cuprins: k) <i>minor</i> - cetățeanul străin sau apatridul care nu a împlinit vârsta de 18 ani;” La articolul 2 după litera k) se introduce o nouă literă, lit.k¹) cu următorul cuprins: „lit.k¹) <i>minor neînsoțit</i> - minorul, cetățean străin sau apatrid, care	←Proiectul de act normativ asigură transpunerea corespunzătoare a textului directivei ← Prin proiectul actului normativ pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004 se are în vedere extinderea definiției „membri de familie” sens în care se va asigura transpunerea textului directivei ← Prin proiectul actului normativ pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004 se asigură transpunerea textului directivei; ← Prin proiectul de act normativ se are în vedere armonizarea
--	--	---	--	---

	să fie responsabilă pentru acesta prin lege sau prin practica statului membru în cauză și atât timp cât nu este luat efectiv în îngrijire de o astfel de persoană; această expresie desemnează, de asemenea, un minor care este lăsat neînsoțit după intrarea pe teritoriul statelor membre; (m) „permis de ședere” înseamnă orice permis sau autorizație eliberată de autoritățile unui stat membru sub forma prevăzută de legislația internă, care permite unui resortisant al unei țări terțe sau unui apatrid să aibă reședința pe teritoriul respectivului stat membru; (n) „țară de origine” înseamnă țările sau țara al cărui cetățean este solicitantul sau, în cazul în care este apatrid, țara în care avea reședința obișnuită	← Art.20 alin.(1) lit.a) din Legea nr.122/2006 ← Art.51 alin.(2) din HG nr.1251/2006 ← Art.2 lit.e) din Legea nr.122/2006	intră pe teritoriul României neînsoțit de părinți sau de o persoană majoră care să fie responsabilă pentru acesta potrivit legii române și nu este luat efectiv în îngrijire de o astfel de persoană, precum și minorul care este lăsat neînsoțit după ce a intrat pe teritoriul României;” Art. 20 Drepturile beneficiarilor unei forme de protecție (1) Recunoașterea statutului de refugiat sau acordarea protecției subsidiare conferă beneficiarului următoarele drepturi: a) să rămână pe teritoriul României și să obțină permis de ședere și document de călătorie pentru trecerea frontierei de stat. Beneficiarului unei forme de protecție i se atribuie un cod numeric personal, care se înscrie în permisul de ședere și în documentul de călătorie pentru trecerea frontierei de stat; (2) Documentele de identitate prevăzute la art. 20 alin. (6) din lege atestă identitatea, dreptul de ședere pe teritoriul României și reședința beneficiarilor unei forme de protecție. e) țară de origine - țară al cărei cetățean este, în cazul cetățeanului străin, sau, dacă acesta deține mai multe cetățenii, fiecare țară al cărei cetățean este, iar în cazul apatrizilor, țara sau țările în care aceștia își au reședința obișnuită;	corespunzătoare cu textul directivei; ← Text existent în Legea nr.122/2006 ← Text existent în Normele metodologice de aplicare a Legii nr.122/2006, aprobate prin HG nr.1251/2006 ← Text existent în Legea nr.122/2006
Art.3	Standarde mai favorabile Statele membre pot adopta sau menține standarde mai favorabile pentru a decide care sunt persoanele care îndeplinesc condițiile de acordare a statutului de refugiat sau care sunt persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară, precum și pentru a stabili conținutul protecției internaționale, în măsura în care respectivele standarde sunt compatibile cu prezenta directivă.	-	-	← Nu este necesară preluarea în legislația națională din domeniul azilului.

		←Proiect de act normativ art.I pct.11	obținut o formă de protecție. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 12 - Rolul activ Autoritățile competente cu soluționarea cererilor de azil investighează, din oficiu, orice împrejurări de fapt și de drept care pot conduce la soluționarea cauzei, chiar dacă aceste împrejurări nu au fost invocate sau menționate în cererea de azil sau în plângere.”	← Cu toate că Legea nr.122/2006 conține dispoziții care asigură transpunerea textului, prin proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 se are în vedere armonizarea corespunzătoare în ceea ce privește rolul activ al autorităților competente cu soluționarea cererilor de azil. ← Text existent în Legea nr.122/2006
	(2) Elementele menționate la alineatul (1) înseamnă informațiile furnizate de solicitant și toate documentele de care acesta dispune privind vârsta sa, trecutul său, inclusiv al rudelor relevante, identitatea, cetățenia sau cetățeniile, țara sau țările, precum și localitatea sau localitățile în care a avut reședința anterioară, cererile anterioare de azil, itinerarul, documentele de călătorie, precum și motivele care justifică cererea de protecție internațională.	←Art.19 lit.a)-d) din Legea nr.122/2006	Art.19 Obligații Pe durata procedurii de azil, străinul care solicită acordarea unei forme de protecție are următoarele obligații: a) obligația de a prezenta organelor teritoriale ale Ministerului Afacerilor Interne, în scris, cererea motivată cuprinzând datele indicate de organul la care o depune, precum și de a se supune fotografierii și amprentării. Amprentarea nu este efectuată în cazul străinilor care nu au împlinit vârsta de 14 ani; b) obligația de a prezenta autorităților competente informații complete și reale cu privire la persoana și la cererea sa de azil; c) obligația de a depune toate documentele pe care le are la dispoziție și care au relevanță cu privire la situația sa personală; d) obligația de a preda documentul pentru trecerea frontierei, urmând să primească documentul prevăzut la art.17 alin.(1) lit.h;	
	(3) Evaluarea unei cereri de protecție internațională se efectuează la nivel individual, luându-se în considerare următoarele elemente: (a) toate faptele pertinente privind țara de	←Art.16 alin.(1) din HG nr.1251/2006	Art.16 Examinarea cererii de azil (1) Examinarea cererii de azil trebuie realizată în mod individual și avându-se în vedere următoarele: a) toate aspectele relevante referitoare la țara de origine, la momentul luării deciziei, incluzând legislația țării de origine și modalitatea în	← Text existent în Normele metodologice de aplicare a Legii nr.122/2006 aprobate prin HG nr.1251/2006.

	origine în momentul luării unei decizii privind cererea, inclusiv actele cu putere de lege și actele administrative ale țării de origine și de modul lor de aplicare; (b) informațiile și documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv informațiile care permit să se stabilească dacă solicitantul a făcut sau ar putea face obiectul unei persecuții sau al unor vătămări grave; (c) statutul individual și situația personală a solicitantului, inclusiv factori precum trecutul, sexul și vârsta acestuia, pentru a se stabili dacă, ținând seama de situația personală a solicitantului, actele la care solicitantul a fost sau riscă să fie expus ar putea fi considerate o persecuție sau o vătămare gravă; (d) dacă solicitantul, de când a părăsit țara de origine, a întreprins numai activități având ca scop unic sau scop principal crearea unor condiții necesare pentru a depune o cerere de protecție internațională, pentru a se evalua dacă respectivele activități ar expune solicitantul la o persecuție sau o vătămare gravă în cazul în care s-ar întoarce în țara de origine; (e) dacă există probabilitatea rezonabilă ca solicitantul să se prevaleze de protecția unei alte țări în care ar putea solicita cetățenia. (4) Faptul că solicitantul a fost deja persecutat, a suferit deja vătămări grave sau a făcut deja obiectul amenințării directe a unei astfel de persecuții sau a	← Art.16 alin.(2) din HG nr.1251/2006	care aceasta este aplicată; b) declarațiile și documentele relevante prezentate de către solicitant, inclusiv informațiile cu privire la faptul de a fi fost supus persecuției sau la posibilitatea de a fi persecutat, în sensul art. 23 alin. (1) din lege, ori cu privire la faptul de a fi fost expus unui risc serios sau la posibilitatea existenței unui risc serios, în sensul art. 26 alin. (1) din lege; c) situația individuală sau circumstanțele personale ale solicitantului, inclusiv factori cum ar fi: trecutul, genul și vârsta acestuia, în vederea evaluării, în funcție de circumstanțele personale ale solicitantului, a posibilității ca actele la care a fost supus sau la care este expus să reprezinte persecuție ori un risc serios, în sensul art. 23 alin. (1), respectiv art. 26 alin. (1) din lege, după caz; d) dacă acțiunile solicitantului, ulterioare părăsirii țării de origine, au fost provocate în unicul scop sau cu scopul principal de a crea condițiile necesare pentru depunerea unei cereri de azil, în vederea evaluării acestor activități pentru a se stabili că solicitantul este expus persecuției sau unui risc serios, în sensul art. 23 alin. (1), respectiv art. 26 alin. (1) din lege, după caz, în situația reîntoarcerii în țara de origine; e) dacă există posibilitatea ca solicitantul să beneficieze de protecția unei alte țări a cărei cetățenie a dobândit-o. Art.16 Examinarea cererii de azil (2) Dacă solicitantul a fost subiectul unei persecuții sau supunerii unui risc serios ori unei amenințări directe cu persecuția sau cu supunerea la un risc serios, se prezumă existența unei temeri bine	← Text existent în Normele metodologice de aplicare a Legii nr.122/2006 aprobate prin
--	--	--	---	--

	unor astfel de vătămări reprezintă un indiciu serios al temerilor fondate ale solicitantului de a fi persecutat sau al riscului real de a suferi vătămări grave, cu excepția cazului în care există motive întemeiate de a crede că respectiva persecuție sau respectivele vătămări grave nu se vor mai repeta (5) Atunci când statele membre aplică principiul conform căruia este obligația solicitantului să își susțină cererea și când anumite aspecte din declarațiile solicitantului nu sunt susținute de dovezi documentare sau de altă natură, aceste aspecte nu necesită o confirmare în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții: (a) solicitantul a depus un efort real de a-și susține cererea; (b) au fost prezentate toate elementele relevante de care dispune solicitantul și s-a furnizat o explicație satisfăcătoare în ceea ce privește absența unor alte elemente de probă relevante; (c) declarațiile solicitantului sunt considerate coerente și plauzibile și nu sunt contrazise de informații generale și specifice cunoscute, relevante pentru cererea sa; (d) solicitantul a depus cererea de protecție internațională de îndată ce a fost posibil, cu excepția cazului în care solicitantul poate dovedi un motiv întemeiat pentru care nu a procedat astfel; precum și	←Art.15 lit.a), b) și d) din Legea nr.122/2006 ←Proiect de act normativ, art.I pct.12	întemeiate de persecuție sau a expunerii la un risc serios, în sensul art. 23 alin. (1), respectiv art. 26 alin. (1) din lege, după caz, cu excepția situației în care există motive întemeiate să se considere că o asemenea persecuție sau un astfel de risc serios nu se va repeta. Art.15 Presumpția de bună-credință Atunci când o parte dintre motive sau toate motivele invocate în cererea de azil, care ar justifica acordarea unei forme de protecție, nu sunt probate cu documente sau alte dovezi, se acordă prezumpția de bună-credință, dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții: a) solicitantul a depus toate eforturile pentru a-și susține cererea de azil; b) toate elementele relevante aflate la dispoziția solicitantului au fost prezentate, iar lipsa unor alte astfel de elemente a fost justificată în mod rezonabil; d) solicitantul a depus cererea de azil cât mai curând posibil, iar eventuala întârziere este justificată prin motive întemeiate; La articolul 15, literele c) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins: „c) declarațiile solicitantului sunt considerate coerente și plauzibile și nu sunt contrazise de informații generale și specifice cunoscute, relevante pentru cererea sa; e) credibilitatea generală a solicitantului a putut fi stabilită.”	HG nr.1251/2006 ← Text existent în Legea nr.122/2006, în vigoare, însă și în proiectul actului normativ pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004 în sensul circumstanțierii tuturor situațiilor incidente
--	--	---	---	---

	(e) credibilitatea generală a solicitantului a putut fi stabilită.			
Art.5.	Nevoia de protecție internațională care apare în afara țării de origine (1) O temere bine întemeiată de a fi persecutat sau un risc real de a fi supus unor vătămări grave se poate baza pe apariția unor evenimente care s-au desfășurat după plecarea solicitantului din țara de origine. (2) O temere bine întemeiată de a fi persecutat sau un risc real de a fi supus unor vătămări grave se poate baza pe activități exercitate de solicitant după plecarea sa din țara de origine, în special în cazul în care este stabilit că activitățile pe care se bazează respectiva cerere constituie expresia și continuarea convingerilor sau orientărilor avute în țara de origine. (3) Fără a aduce atingere Convenției de la Geneva, statele membre pot stabili ca unui solicitant care depune o cerere ulterioară să nu i se acorde în mod normal statutul de refugiat în cazul în care riscul de persecuție se bazează pe circumstanțe create de solicitant prin propria voință după plecarea din țara de origine.	← Art.12 din HG nr.1251/2006 ←Proiectul de act normativ, art.I pct.31	Art.12 - Temerea bine întemeiată de a fi persecutat sau expus unui risc serios La aprecierea temerii bine întemeiate de persecuție, potrivit art. 23 alin. (1) din lege, și a riscului serios, potrivit art. 26 alin. (1) din lege, autoritatea competentă va lua în considerare atât dacă acestea au fost cauzate de evenimente care s-au petrecut anterior părăsirii țării de origine, cât și dacă acestea au fost cauzate de evenimente care s-au petrecut ulterior părăsirii țării de origine. De asemenea, autoritatea competentă va lua în considerare că temerea bine întemeiată de persecuție, în sensul art. 23 alin. (1) din lege, și riscul serios, în sensul art. 26 alin. (1) din lege, pot fi cauzate și de acțiunile desfășurate de solicitant după părăsirea țării de origine, îndeosebi atunci când s-a stabilit că acțiunile respective constituie expresia și continuarea convingerilor sau a orientărilor pe care le avea în țara de origine. La articolul 88, alineatul (2) litera a) se modifică și va avea următorul cuprins: „a) solicitantul invocă elemente noi care nu au putut fi prezentate din motive neimputabile acestuia și care au apărut pe parcursul sau după finalizarea procedurii anterioare, în sensul alin. (1) lit. b). Solicitantul este obligat să facă dovada existenței elementelor noi invocate și a imposibilității prezentării lor până la data depunerii cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil. Elementele noi invocate nu pot fi rezultatul unor acțiuni provocate de solicitant în scopul obținerii unei forme de protecție internaționale din partea statului român;”	← Text existent în Normele metodologice de aplicare a Legii nr.122/2006 aprobate prin HG nr.1251/2006. ← Cu toate că și în prezent Legea nr.122/2006 conține dispoziții în acest sens, prin proiectul de act normativ se are în vedere armonizarea corespunzătoare cu textul directivei
Art.6	Agenții de persecuție sau vătămări grave Agenții de persecuție sau vătămări grave pot fi: (a) statul;	← Art.11 din HG nr.1251/2006	Art.11 Agenții de persecuție La aprecierea actelor și faptelor de persecuție, autoritatea competentă va lua în considerare dacă acestea provin, în special, de la următorii agenți de persecuție:	← Text existent în Normele metodologice de aplicare a Legii nr.122/2006 aprobate prin

	(b) partidele sau organizațiile care controlează statul sau o parte importantă din teritoriul acestuia; (c) agenți neguvernamentali, în cazul în care se poate demonstra că agenții menționați la literele (a) și (b), inclusiv organizațiile internaționale, nu pot sau nu doresc să acorde o protecție împotriva persecuțiilor sau a vătămarilor grave în sensul articolului 7.		a) statul; b) partidele sau organizațiile care controlează statul ori o parte importantă din teritoriul statului; c) agenți neguvernamentali, dacă agenții prevăzuți la lit. a) și b), inclusiv organizațiile internaționale, nu sunt capabili sau nu doresc să asigure protecție împotriva persecuției sau când aceștia își asumă ori tolerează actele agenților neguvernamentali.	HG nr.1251/2006.
Art.7	Agenții de protecție (1) Protecția împotriva persecuției sau a vătămarilor grave poate fi asigurată numai: (a) de stat; sau (b) de partide sau organizații, inclusiv organizații internaționale, care controlează statul sau o parte importantă din teritoriul acestuia, cu condiția ca acestea să fie dispuse și în măsură să ofere protecție în conformitate cu alineatul (2). (2) O astfel de protecție împotriva persecuției sau a vătămarilor grave trebuie să fie efectivă și să nu aibă un caracter temporar. O astfel de protecție se acordă, în general, atunci când agenții menționați la alineatul (1) literele (a) și (b) iau măsuri rezonabile pentru a împiedica persecuția sau vătămarile grave, între altele, atunci când dispun de un sistem juridic eficient care să permită descoperirea, urmărirea penală și sancționarea acțiunilor ce constituie o persecuție sau o vătămare gravă și atunci când solicitantul are acces la o astfel de protecție.			← Transpunerea va fi realizată prin modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.122/2006 aprobate prin HG nr. 1251/2006

	(3) Atunci când evaluează dacă o organizație internațională controlează un stat sau o parte importantă din teritoriul acestuia și oferă protecție în sensul alineatului (2), statele membre țin seama de orice orientări eventual furnizate prin actele relevante ale Uniunii.			
Art.8	Protecția în interiorul țării (1) În cadrul evaluării cererii de protecție internațională, statele membre pot stabili că un solicitant nu are nevoie de protecție internațională atunci când, într-o parte din țara de origine, acesta: (a) nu are niciun motiv întemeiat de a se teme că va fi persecutat sau nu există niciun risc real de a fi supus unor vătămări grave; sau (b) are acces la protecție împotriva persecuției sau a vătămarilor grave, astfel cum sunt definite în articolul 7, și poate călători în siguranță și în mod legal către acea parte din țară, poate fi admis în acea parte din țară și se poate presupune în mod rezonabil că se va stabili acolo. (2) Atunci când examinează dacă un solicitant are un motiv întemeiat de a se teme că va fi persecutat sau dacă există un risc real de a fi supus unor vătămări grave sau dacă are acces la protecție împotriva persecuției sau a vătămarilor grave într-o parte din țara de origine în conformitate cu alineatul (1), statele membre țin seama, în momentul în care adoptă o decizie cu privire la cerere, de condițiile generale existente în respectiva parte a țării și de situația personală a solicitantului, în conformitate cu articolul	Proiectul de act normativ, art.I pct.22	După articolul 25 se introduce un nou articol, art.25², cu următorul cuprins: „Art. 25¹ Protecția în interiorul țării de origine (1) În procesul de analizare a cererii de azil, autoritățile competente pot determina că solicitantul nu are nevoie de protecție internațională în România atunci când într-o parte a țării sale de origine nu există motive întemeiate de a fi expus unor acte de persecuție sau unui risc serios, sau când acesta are acces la protecție împotriva unor astfel de acte. (2) În situația prevăzută la alin. (1) se va stabili dacă solicitantul poate călători în siguranță către acea parte a țării de origine în scopul de a se stabili acolo, cu luarea în considerare a condițiilor generale existente în partea țării de origine considerată ca fiind sigură, precum și a situației personale a solicitantului, pe baza informațiilor precise și actualizate obținute din surse pertinente precum Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați.”	← Prin proiectul actului normativ pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004 se asigură transpunerea textului directivei;

	4. În acest scop, statele membre se asigură că informații precise și actualizate sunt obținute din surse pertinente, precum Întitul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați și Biroul European de Sprijin pentru Azil.			
Art.9	Acte de persecuție (1) Pentru a fi considerat drept un act de persecuție în sensul articolului 1 secțiunea A din Convenția de la Geneva, acesta trebuie: (a) să fie suficient de grav prin natura sau prin caracterul său repetat pentru a constitui o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu este posibilă nicio derogare în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; sau (b) să fie o acumulare de diverse măsuri, inclusiv de încălcări ale drepturilor omului, care să fie suficient de gravă pentru a afecta un individ în mod similar cu cele menționate la litera (a). (2) Actele de persecuție, în sensul alineatului (1), pot lua, printre altele, următoarele forme: (a) acte de violență fizică sau psihică, inclusiv acte de violență sexuală; (b) măsuri legale, administrative, polițienești și/sau judiciare care sunt discriminatorii în sine sau sunt puse în aplicare în mod discriminatoriu; (c) urmărirea penală sau sancțiunile care sunt disproporționate sau discriminatorii;	← Art.9 alin.(1) din HG nr.1251/2006 ← Art.9 alin.(3) din HG nr.1251/2006	Art.9 Actele de persecuție (1) La stabilirea îndeplinirii condiției referitoare la persecuție, potrivit art. 23 alin. (1) din lege, autoritățile competente trebuie să aibă în vedere actele și faptele care: a) sunt suficient de grave prin natura lor sau datorită includerii acestora într-o practică sistematică, precum și datorită recurenței lor, încât să constituie o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu se pot face derogări potrivit art. 15 alin. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, ratificată prin Legea nr. 30/1994; sau b) alcătuiesc un ansamblu de măsuri diverse, inclusiv încălcări ale drepturilor omului, care sunt suficient de grave pentru a afecta o persoană în aceeași măsura prevăzută la lit. a). (3) Actele de persecuție, care pot fi calificate astfel potrivit alin. (1), pot să ia forma: a) actelor de violență fizică și psihică, inclusiv a actelor de violență sexuală; b) măsurilor legale, administrative, polițienești și/sau judiciare, care sunt discriminatorii sau sunt aplicate într-o manieră discriminatorie; c) acușării sau pedepsei disproporționate ori discriminatorii; d) imposibilității rejudecării ca urmare a unei pedepse discriminatorii sau disproporționate; e) acușării sau pedepșirii ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci când îndeplinirea	← Text existent în Normele metodologice de aplicare a Legii nr.122/2006 aprobate prin HG nr.1251/2006. ← Text existent în Normele metodologice de aplicare a Legii nr.122/2006 aprobate prin HG nr.1251/2006.

	(d) refuzul unei căi de atac judiciare care conduce la o sancțiune disproporționată sau discriminatorie; (e) urmărirea penală sau sancțiuni în cazul refuzului de a efectua serviciul militar în situații de conflict, atunci când serviciul militar ar presupune comiterea unor infracțiuni sau îndeplinirea unor acte care intră sub incidența motivelor de excludere prevăzute la articolul 12 alineatul (2); (f) actele împotriva unor persoane din motive de gen sau actele împotriva copiilor. (3) În conformitate cu articolul 2 litera (d), trebuie să existe o legătură între motivele menționate la articolul 10 și actele de persecuție în sensul alineatului (1) din prezentul articol sau absența protecției împotriva unor astfel de acte.	←Art.9 alin.(2) din HG nr.1251/2006	serviciului militar ar presupune săvârșirea de crime sau acte care intra sub incidența cauzelor de excludere prevăzute la art. 25 alin. (1) din lege; f) abuzuri sau acte de discriminare specifice genului, precum și abuzuri sau acte de discriminare specifice privind copiii. (2) Actele și faptele prevăzute la alin. (1) pot fi considerate că reprezintă persecuție dacă au fost determinate de motive cum sunt rasa, naționalitatea, religia, apartenența la un anumit grup social sau opinia politică, indiferent dacă acestea sunt reale sau au fost atribuite persoanei în cauză de agentul care exercita persecuția.	← Transpunerea totală va fi realizată prin modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.122/2006 aprobate prin HG nr.1251/2006.
Art.10	Motivele persecuției (1) Atunci când evaluează motivele persecuției, statele membre țin seama de următoarele elemente: (a) noțiunea de rasă include, în special, considerente de culoare, ascendență sau apartenență la un anumit grup etnic; (b) noțiunea de religie include, în special, faptul de a avea convingeri teiste, nonteiste sau ateiste, participarea la ceremonii de cult private sau publice, singur sau în comunitate, sau neparticiparea la acestea, alte acte religioase sau exprimări de opinii	←Art.10 din HG nr.1251/2006	Art.10 - Motivele de persecuție În vederea stabilirii motivelor de persecuție trebuie luate în considerare următoarele: a) în cazul conceptului de rasă, în special, considerente de culoare, descendență sau apartenență la un anumit grup etnic; b) în cazul conceptului de religie, în special, orientarea către credințe teiste, nonteiste și ateiste, participarea sau neparticiparea la ritualuri formale în public ori private, fie singur, fie împreună cu alte persoane, alte acte religioase sau exprimări ale credințelor ori forme de conduită personală sau comună bazate ori impuse de o anumită religie; c) în cazul conceptului de naționalitate, apartenența la un grup determinat prin identitatea sa culturală, etnică sau lingvistică, prin originile geografice ori politice comune sau prin relația pe care o are	← Text existent în Normele metodologice de aplicare a Legii nr.122/2006 aprobate prin HG nr.1251/2006.

	religioase și forme de comportament personal sau comunitar fondate pe credințe religioase sau impuse de astfel de credințe; (c) noțiunea de naționalitate nu se limitează la cetățenie sau la inexistența acesteia, ci include, în special, apartenența la un grup determinat prin identitatea sa culturală, etnică sau lingvistică, prin originile sale geografice sau politice comune sau prin relația cu populația unui alt stat; (d) un grup este considerat un anumit grup social în special atunci când: — membrii săi împărtășesc o caracteristică înăscută sau o istorie comună ce nu poate fi modificată sau o caracteristică sau o credință atât de fundamentală pentru identitate sau conștiință încât nu ar trebui să i se ceară unei persoane să renunțe la aceasta; precum și — respectivul grup are o identitate proprie în țara în cauză, fiind perceput ca diferit de societatea înconjurătoare. În funcție de condițiile predominante din țara de origine, un grup social specific poate fi un grup al cărui membri au drept caracteristică comună orientarea sexuală. Orientarea sexuală nu se poate înțelege ca incluzând acte considerate delictive în conformitate cu legislația internă a statelor membre. Aspectelor legate de egalitatea de gen, inclusiv identității de gen, li se acordă atenția corespunzătoare, în vederea stabilirii apartenenței la un anumit grup social sau a identificării		cu populația altui stat, fără a fi restrâns la noțiunea de cetățenie ori la apatridie; d) în cazul unui grup social, apartenența la acesta; un grup este considerat a fi un anumit grup social, îndeosebi atunci când: (i) membrii acelui grup au caracteristici înăscute sau un trecut comun, care nu pot fi schimbate, sau trăsături ori credințe care sunt fundamentale pentru identitatea sau conștiința acelei persoane, motiv pentru care nu poate fi forțată să renunțe la aceasta; (ii) grupul are o identitate distinctă în țara respectivă, deoarece este perceput ca fiind diferit de restul societății; (iii) în funcție de circumstanțele din țara de origine, un anumit grup social poate include un grup bazat pe trăsătura comună a orientării sexuale. Orientarea sexuală nu poate determina un grup social în sensul prezentului articol atunci când acțiunile specifice orientării sexuale sunt fapte penale potrivit legii române. Aspectele referitoare la gen pot fi incluse în noțiunea de orientare sexuală, cu condiția să nu fie unicul motiv al aplicării acestui articol; e) în cazul conceptului de opinie politică, în special, a avea o opinie cu privire la o anumită problemă, legată de eventuali agenți de persecuție, prevăzuți la art. 11, și de politicile și metodele acestora, indiferent dacă această opinie a fost sau nu manifestată de solicitant.	
--	---	--	---	--

	caracteristicilor unui astfel de grup; (e) noțiunea de opinii politice include, în special, opiniile, ideile sau credințele într-un domeniu legat de potențialii agenți de persecuție menționați la articolul 6, precum și de politicile și metodele acestora, indiferent dacă respectivele opinii, idei sau credințe se traduc sau nu prin acte întreprinse de solicitant. (2) Atunci când se evaluează dacă un solicitant este îndreptățit să se teamă că va fi persecutat, este indiferent dacă posedă efectiv caracteristica legată de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice care stau la originea persecuției, atât timp cât o astfel de caracteristică îi este atribuită de agentul de persecuție.	←Art.9 alin.(2) din HG nr.1251/2006	(2) Actele și faptele prevăzute la alin. (1) pot fi considerate că reprezintă persecuție dacă au fost determinate de motive cum sunt rasa, naționalitatea, religia, apartenența la un anumit grup social sau opinia politică, indiferent dacă acestea sunt reale sau au fost atribuite persoanei în cauză de agentul care exercita persecuția.	← Text existent în Normele metodologice de aplicare a Legii nr.122/2006 aprobate prin HG nr.1251/2006.
Art.11	Încetarea (1) Orice resortisant al unei țări terțe sau orice apatrid încetează să mai fie refugiat în cazul în care: (a) a solicitat din nou, în mod voluntar, protecția țării al cărei cetățean este; sau (b) după ce și-a pierdut cetățenia, a redobândit-o în mod voluntar; sau (c) a obținut o nouă cetățenie și beneficiază de protecția țării a cărei cetățenie a dobândit-o; sau (d) s-a restabilit în mod voluntar în țara pe care a părăsit-o sau în afara căreia a rămas de teama persecuției; sau (e) datorită faptului că circumstanțele în urma cărora a fost recunoscut ca refugiat au încetat să mai existe, nu mai poate continua să refuze solicitarea protecției	←Art.98 alin.(1) din Legea nr.122/2006	Art. 98 - Încetarea statutului de refugiat (1) Statutul de refugiat recunoscut în temeiul art. 23 sau art. 24 încetează atunci când beneficiarul său: a) s-a repus în mod voluntar sub protecția țării a cărei cetățenie o are; sau d) s-a restabilit în mod voluntar în țara pe care a părăsit-o ori în afara căreia a stat, ca urmare a motivelor pentru care i s-a recunoscut statutul de refugiat; sau e) nu mai poate continua să refuze protecția țării a cărei cetățenie o are, datorită faptului că împrejurările în urma cărora i s-a recunoscut statutul de refugiat au încetat să existe și nu poate invoca, pentru a motiva acest refuz, motive imperioase ce se referă la persecuții anterioare; f) fiind o persoană fără cetățenie, este în măsură să se întoarcă în țara în care avea reședința obișnuită, nemaexistând împrejurările în urma cărora i s-a recunoscut statutul de refugiat.	← Text existent în Legea nr.122/2006.

	țării al cărui cetățean este; sau (f) fiind un apatrid, datorită faptului că circumstanțele în urma cărora a fost recunoscut ca refugiat au încetat să mai existe, se poate întoarce în țara în care avea reședința obișnuită. (2) În scopul punerii în aplicare a alineatului (1) literele (e) și (f), statele membre examinează dacă schimbarea circumstanțelor este semnificativă în mod suficient și nu este provizorie pentru ca temerea refugiatului de a fi persecutat să nu mai poată fi considerată bine întemeiată. (3) Alineatul (1) literele (e) și (f) nu se aplică unui refugiat care poate să invoce motive imperioase care rezultă din persecuții anterioare pentru a refuza să beneficieze de protecția țării al cărei cetățean este sau, în cazul unui apatrid, a țării în care își avea reședința obișnuită.	←Art. 47 alin. (1) din H.G. nr. 1251/2006 ←Art.98 alin.(2) și (3) din Legea nr.122/2006	Art.47 Încetarea împrejurărilor pe baza cărora s-a recunoscut statutul de refugiat ori s-a acordat protecție subsidiară (1) În cazurile prevăzute la art. 98 alin. (1) lit. e) și f) din lege, dacă schimbarea împrejurărilor nu este substanțială și are caracter temporar, atunci temerea de persecuție a beneficiarului statutului de refugiat este considerată bine întemeiată. (2) Prevederile alin. (1) lit. e) nu se aplică persoanei căreia i s-a recunoscut statutul de refugiat și care, din motive imperioase ce se referă la persecuții anterioare, refuză protecția țării a cărei cetățenie o are. (3) Prevederile alin. (1) lit. f) nu se aplică persoanei căreia i s-a recunoscut statutul de refugiat și care, din motive imperioase ce se referă la persecuții anterioare, refuză să se întoarcă în țara în care în mod obișnuit își avea reședința.	← Text existent în Normele metodologice de aplicare a Legii nr.122/2006 aprobate prin HG nr.1251/2006. ← Text existent în Legea nr.122/2006
Art.12	Excluderea (1) Orice resortisant al unei țări terțe sau orice apatrid este exclus de la recunoașterea statutului de refugiat în cazul în care: (a) intră în domeniul de aplicare a articolului 1 secțiunea D din Convenția de la Geneva, privind protecția sau asistența acordată de un organism sau de o instituție a Organizației Națiunilor Unite, alta decât Înalțul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați. În cazul în care această	←Proiectul de act normativ, art.I pct.21	La articolul 25, după alineatul (2) se introduc cinci noi alineate, alin.(3)-(7) cu următorul cuprins: (4) Cetățenii străini și apatrizii care intră în domeniul de aplicare al articolului 1 secțiunea D din Convenția de la Geneva, privind protecția sau asistența acordată de un organism sau de o instituție a Organizației Națiunilor Unite, alta decât Înalțul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați, sunt excluși de la recunoașterea statutului de refugiat. (5) În cazul în care încetarea protecției sau asistenței menționată la alin.(4) se datorează unor circumstanțe legitime și obiective asupra cărora persoana nu are niciun control sau care sunt independente de voința sa și fără ca situația acestuia să fi fost reglementată în mod definitiv în conformitate cu rezoluțiile relevante ale Adunării	←Prin proiectul de act normativ de modificare și completare a Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004 se asigură transpunerea textului directivei. De asemenea, a fost avută în vedere și Hotărârea CJUE din 19 decembrie 2012 în cauza C-364/11 Mostafa Abed El Karem El Kott, Chadi Amin A Radi, Hazem

protecție sau asistență încetează din orice motive, fără ca situația acestor persoane să fi fost definitiv soluționată în conformitate cu rezoluțiile relevante ale Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, persoanele în cauză pot beneficia <i>ipso facto</i> de dispozițiile prezentei directive; (b) autoritățile competente ale țării în care și-a stabilit reședința consideră că are drepturile și obligațiile aferente deținerii cetățeniei respectivei țări sau drepturi și obligații echivalente acestora. (2) Orice resortisant al unei țări terțe sau orice apatrid este exclus de la recunoașterea statutului de refugiat atunci când există motive întemeiate pentru a crede că: (a) a comis o infracțiune împotriva păcii, o crimă de război sau o crimă împotriva umanității în sensul instrumentelor internaționale elaborate pentru a prevedea dispoziții privind astfel de infracțiuni; (b) a comis o infracțiune gravă de drept	←Proiectul de act normativ, art. I pct.21 ←Art.25 alin.(1) din Legea nr.122/2006	Generale a Organizației Națiunilor Unite, străinului i se recunoaște de drept statutul de refugiat. (6) Inspectoratul General pentru Imigrări verifică, pe baza unei evaluări individuale a cererii, dacă străinul a primit efectiv protecție sau asistență din partea unui organism sau a unei instituții a Organizației Națiunilor Unite, alta decât Înaltul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați, condițiile în care protecția sau asistența menționată la alin.(4) au încetat și dacă străinul nu se încadrează în sfera de aplicare a uneia dintre cauzele de excludere de la recunoașterea statutului de refugiat, prevăzute la alin.(1)-(3). Străinul este obligat să prezinte de îndată ce este posibil, toate documentele necesare în sprijinul cererii sale, din care să rezulte inclusiv că a recurs efectiv la protecția sau asistența menționate și că această protecție sau asistență a încetat. (7) În cazul în care încetarea protecției sau asistenței prevăzută la alin.(4) este rezultatul propriei sale voințe, persoana în cauză nu poate pretinde recunoașterea de drept a statutului de refugiat.” La articolul 25, după alineatul (2) se introduc cinci noi alineate, alin.(3)-(7) cu următorul cuprins: „(3) Statutul de refugiat nu se recunoaște cetățenilor străini și apatrizilor care având reședința stabilită într-un alt stat, sunt considerați de către autoritățile competente din respectivul stat ca beneficiind de drepturi și obligații care decurg din cetățenia respectivului stat sau beneficiază de drepturi și obligații echivalente. ” Art. 25 alin. (1) Cauzele de excludere de la recunoașterea statutului de refugiat (1) Statutul de refugiat nu se recunoaște cetățenilor străini și apatrizilor cu privire la care există motive serioase să se creadă că: a) au comis o infracțiune contra păcii și omenirii, o crimă de război ori o altă infracțiune definită conform tratatelor internaționale relevante la care România este parte sau alt document internațional pe care România este obligată să îl respecte; b) au comis o infracțiune gravă de drept comun în afara României, înainte de a fi admiși pe teritoriul statului român;	Kamel Ismail împotriva Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal ← Prin proiectul actului normativ pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004 se are în vedere transpunerea textului directivei ← Text existent în Legea nr.122/2006
---	--	--	---

	comun în afara țării de refugiere înainte de a fi admis ca refugiat și anume înainte de data obținerii permisului de ședere eliberat pe baza statutului de refugiat; acțiunile deosebit de crude, chiar dacă sunt comise într-un scop pretins politic, pot primi calificativul de infracțiuni grave de drept comun; (c) s-a făcut vinovat de acte contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite prevăzute de preambul și la articolele 1 și 2 din Carta Organizației Națiunilor Unite. (3) Alineatul (2) se aplică persoanelor care instigă sau participă în orice fel la infracțiunile sau actele prevăzute de respectivul alineat.		c) au comis fapte care sunt contrare scopurilor și principiilor, așa cum sunt ele enunțate în Preambulul și în art.1 și art. 2 din Carta Organizației Națiunilor Unite; d) au instigat sau au fost complici la săvârșirea faptelor prevăzute la lit. a)-c).	
Art.13	Acordarea statutului de refugiat Statele membre acordă statutul de refugiat oricărui resortisant al unei țări terțe sau oricărui apatrid care îndeplinește condițiile necesare pentru a fi considerat refugiat în conformitate cu capitolele II și III.	←Proiect de act normativ art.I pct.19	Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.23 – Recunoașterea statutului de refugiat Statutul de refugiat se recunoaște, la cerere, cetățeanului străin care, în urma unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, opinii politice sau apartenență la un anumit grup social, se află în afara țării de origine și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să solicite protecția respectivei țări, precum și apatridului care, aflându-se din motivele menționate anterior în afara țării în care avea reședința obișnuită, nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se întoarcă în respectiva țară și cărora nu li se aplică cauzele de excludere de la recunoașterea statutului de refugiat, prevăzute de prezenta lege.”	← Prin proiectul de act normativ se asigură transpunerea textului directivei
Art.14	Revocarea, încetarea sau refuzul de reînnoire a statutului de refugiat (1) În ceea ce privește cererile de protecție internațională depuse după intrarea în vigoare a Directivei 2004/83/CE, statele membre revocă statutul de refugiat acordat de o autoritate	←Art.102 din Legea nr.122/2006	Art. 102 Declanșarea procedurii de încetare sau de anulare Procedura de încetare sau de anulare a formei de protecție acordate se declanșează de Inspectoratul General pentru Imigrări din oficiu sau la propunerea uneia dintre instituțiile cu atribuții în domeniul securității naționale ori al ordinii publice.	← Text existent în Legea nr. 122/2006.

guvernamentală, administrativă, judiciară sau cvasijudiciară unui resortisant al unei țări terțe sau unui apatrid, dispun încetarea sau refuză reînnoirea acestuia atunci când refugiatul a încetat să mai beneficieze de acest statut în temeiul articolului 11. (2) Fără să aducă atingere obligației refugiatului, în temeiul articolului 4 alineatul (1), de a declara toate faptele relevante și de a furniza toate documentele justificative relevante de care dispune, statul membru care a acordat statutul de refugiat demonstrează, de la caz la caz, că respectiva persoană a încetat să mai fie sau nu a fost niciodată un refugiat în sensul alineatului (1) din prezentul articol. (3) Statele membre revocă statutul de refugiat al oricărui resortisant al unei țări terțe sau al oricărui apatrid, dispun încetarea sau refuză reînnoirea acestuia în cazul în care, după ce i-au acordat statutul de refugiat, stabilesc că: (a) refugiatul este sau ar fi trebuit să fie exclus de la recunoașterea statutului de refugiat în temeiul articolului 12; (b) alterarea sau omiterea anumitor fapte, inclusiv utilizarea unor documente false, a jucat un rol hotărâtor în luarea deciziei de acordare a statutului de refugiat. (4) Statele membre pot revoca statutul acordat unui refugiat de către o autoritate guvernamentală, administrativă, judiciară	← Art.103 alin.(1) din Legea nr.122/2006 ← Art.100 din Legea nr.122/2006 ←	Art. 103 Reanalizarea situației persoanelor care au primit o formă de protecție (1) Funcionarul prevăzut la art.48 alin.(2), responsabil de caz, solicită beneficiarului formei de protecție să se prezinte la sediul Inspectoratului General pentru Imigrări sau, după caz, la structurile sale teritoriale, în vederea efectuării interviului pentru clarificarea situației acestuia. Beneficiarul formei de protecție va fi informat și cu privire la inițierea procedurii de încetare sau, după caz, de anulare, și cu privire la drepturile și obligațiile pe care le are pe durata procedurii. Art.100 Anularea statutului de refugiat Statutul de refugiat se anulează în următoarele situații: a) persoana căreia i s-a recunoscut statutul de refugiat a dat declarații false, a omis să prezinte anumite date sau s-a folosit de documente false, care au fost decisive pentru recunoașterea formei de protecție și nu există alte motive care să conducă la menținerea statutului de refugiat; b) după acordarea formei de protecție s-a descoperit că străinul se află în una dintre situațiile prevăzute la art.25. ←	← Text existent în Legea nr. 122/2006. ← Text existent în Legea nr. 122/2006 ← Nu este necesară transpunerea. România aplică măsura de
--	---	---	---

	sau cvasijudiciară, pot dispune încetarea sau pot refuza reînnoirea acestuia în cazul în care: (a) există motive rezonabile de a-l considera un pericol pentru siguranța statului membru în care se află; (b) ca urmare a faptului că a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru o infracțiune deosebit de gravă, reprezintă o amenințare pentru societatea respectivului stat membru. (5) În situațiile descrise la alineatul (4), statele membre pot decide să nu acorde statutul de refugiat atunci când nu a fost încă luată o decizie. 6) Persoanele cărora li se aplică alineatele (4) și (5) au drepturile prevăzute la articolele 3, 4, 16, 22, 31, 32 și 33 din Convenția de la Geneva sau drepturi similare, atât timp cât se află în statele membre.	← Art.103 din Legea nr.122/2006	Art. 103 Reanalizarea situației persoanelor care au primit o formă de protecție (1) Funcționarul prevăzut la art.48 alin.(2), responsabil de caz, solicită beneficiarului formei de protecție să se prezinte la sediul Inspectoratului General pentru Imigrări sau, după caz, la structurile sale teritoriale, în vederea efectuării interviului pentru clarificarea situației acestuia. Beneficiarul formei de protecție va fi informat și cu privire la inițierea procedurii de încetare sau, după caz, de anulare, și cu privire la drepturile și obligațiile pe care le are pe durata procedurii. (2) Pe durata procedurii de încetare sau, după caz, de anulare persoana căreia i s-a acordat o formă de protecție are dreptul: a) de a fi asistată de un avocat în orice fază a procedurii; b) de a i se asigura, în mod gratuit, un interpret, în orice fază a procedurii; c) de a contacta și de a fi asistată de un funcționar al Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR), în orice fază a procedurii; d) de a fi consiliată și asistată de un reprezentant al organizațiilor neguvernamentale, române sau străine, în orice fază a procedurii. (3) Efectuarea interviului nu va fi necesară în cazul beneficiarului formei de protecție aflat în situația prevăzută la art.98 alin.(1) lit.c), dacă a dobândit cetățenia română. (4) În situația în care beneficiarul formei de protecție nu se prezintă la interviu, funcționarul va soluționa cazul pe baza documentelor	îndepărtare de pe teritoriul României a beneficiarilor protecției internaționale pentru motive de ordine publică sau securitate națională, cu sau fără menținerea statutului deja acordat, analiza realizându-se în funcție de gravitatea faptei. ← Text existent în Legea nr. 122/2006
--	---	--	---	---

			existente la dosarul personal. (5) Reanalizarea cazului se va realiza în procedură ordinară sau accelerată. Funcționarul prevăzut la art.48 alin.(2) va decide cu privire la reanalizarea cazului în procedură accelerată, cu respectarea condițiilor prevăzute la art.75.	
Art.15	Vătămări grave Vătămările grave sunt: (a) pedeapsa cu moartea sau execuția; sau (b) tortura sau tratamentele sau pedepsele inumane sau degradante aplicate unui solicitant în țara de origine; (c) amenințările grave și individuale la adresa vieții sau a persoanei unui civil ca urmare a violenței generalizate în caz de conflict armat intern sau internațional.	← Art.26 alin.(2) din Legea nr.122/2006	Art.26 Protecția subsidiară (2) Prin risc serios, în sensul alin. (1), se înțelege: 1. condamnarea la pedeapsa cu moartea ori executarea unei astfel de pedepse; sau 2. tortura, tratamente sau pedepse inumane ori degradante; sau 3. o amenințare serioasă, individuală, la adresa vieții sau integrității, ca urmare a violenței generalizate în situații de conflict armat intern ori internațional, dacă solicitantul face parte din populația civilă.	← Text existent în Legea nr. 122/2006
Art.16	Încetarea (1) Un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid încetează să mai fie eligibil pentru obținerea de protecție subsidiară atunci când circumstanțele care au justificat acordarea unei astfel de protecții încetează să existe sau au evoluat astfel încât protecția nu mai este necesară. (2) În sensul punerii în aplicare a alineatului (1), statele membre țin seama de schimbarea circumstanțelor, stabilind dacă aceasta este suficient de semnificativă și nu este provizorie pentru ca persoana eligibilă pentru obținerea de protecție subsidiară să nu mai fie supusă unui risc real de a suferi vătămări grave (3) Alineatul (1) nu se aplică unui	← Proiect de act normativ art.I pct.32 ← Art.47 alin.(2) din HG nr.1251/2006 ← Proiect de act	Articolul 99 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 99 - Încetarea protecției subsidiare (1) Protecția subsidiară acordată în temeiul art. 26 sau 27 încetează atunci când împrejurările care au condus la acordarea acesteia au încetat să existe ori s-au schimbat într-o asemenea măsură, încât această formă de protecție internațională nu mai este necesară. ” Art.47 Încetarea împrejurărilor pe baza cărora s-a recunoscut statutul de refugiat ori s-a acordat protecție subsidiară (2) În cazurile prevăzute la art. 99 din lege, dacă schimbarea împrejurărilor nu este substanțială și are caracter temporar, atunci se va considera că beneficiarul protecției subsidiare este expus la un risc serios, în sensul art. 26 alin. (1) din lege. Articolul 99 se modifică și va avea următorul cuprins	← Prin proiectul actului normativ pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2006 se asigură transpunerea corespunzătoare a textului directivei ← Text existent în Normele metodologice de aplicare a Legii nr.122/2006 aprobate prin HG nr.1251/2006 ← Prin proiectul de act

	beneficiar al statutului conferit prin protecție subsidiară care poate să invoce motive imperioase care rezultă din persecuții anterioare pentru a refuza să beneficieze de protecția țării al cărei cetățean este sau, în cazul în unui apatrid, a țării în care își avea reședința obișnuită.	normativ art.I pct.32	„Art. 99 Încetarea protecției subsidiare (2) Prevederile alin. (1) nu se aplică cetățeanului străin sau apatridului căruia i s-a acordat protecția subsidiară și care poate invoca motive imperioase care rezultă din persecuții anterioare pentru a refuza protecția țării a cărei cetățenie o are sau, după caz, a țării în care își avea reședința obișnuită.”	normativ pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004 se asigură transpunerea corespunzătoare a textului directivei
Art.17	Excluderea (1) Un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid este exclus din categoria persoanelor eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară în cazul în care există motive întemeiate pentru a crede că: (a) a comis o infracțiune împotriva păcii, o crimă de război sau o crimă împotriva umanității în sensul instrumentelor internaționale elaborate pentru a prevedea dispoziții privind astfel de infracțiuni; (b) a comis o infracțiune gravă de drept comun; (c) s-a făcut vinovat de acte contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite prevăzute de preambul și la articolele 1 și 2 din Carta Organizației Națiunilor Unite; (d) reprezintă un pericol pentru societatea sau pentru siguranța statului membru în care se află. (2) Alineatul (1) se aplică persoanelor care instigă sau participă în orice fel la infracțiunile sau actele prevăzute de respectivul alineat. (3) Statele membre pot exclude orice	← Art.28 din Legea nr.122/2006 ← Art.28 alin.(1) lit.e) din Legea nr.122/2006 ← Art.28	Art. 28 alin. (1) Cauzele de excludere de la acordarea protecției subsidiare (1) Protecția subsidiară nu se acordă cetățenilor străini și apatrizilor, atunci când există motive serioase să se creadă că aceștia: a) au comis o infracțiune contra păcii și omenirii, o crimă de război ori o altă infracțiune definită conform tratatelor internaționale relevante la care România este parte sau altor documente internaționale, pe care România este obligată să le respecte; b) au comis o infracțiune gravă de drept comun, înainte de intrarea pe teritoriul României; c) au comis fapte care sunt contrare scopurilor și principiilor, așa cum sunt ele enunțate în Preambulul și în art.1 și art. 2 din Carta Organizației Națiunilor Unite; d) constituie un pericol la adresa ordinii publice și siguranței naționale ale României; Art.28 - Cauzele de excludere de la acordarea protecției subsidiare (1) Protecția subsidiară nu se acordă cetățenilor străini și apatrizilor, atunci când există motive serioase să se creadă că aceștia: e) au instigat sau au fost complici la săvârșirea faptelor prevăzute la lit.a)-d). Art. 28 - Cauzele de excludere de la acordarea protecției subsidiare	← Text existent în Legea nr.122/2006 ← Text existent în Legea nr.122/2006 ← Text existent în Legea

	resortisant al unei țări terțe sau orice apatrid din categoria persoanelor eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară în cazul în care, înaintea admiterii în statul membru în cauză, a comis una sau mai multe infracțiuni care nu intră în domeniul de aplicare a alineatului (1) și care ar fi pasibile de pedeapsa cu închisoarea, în cazul în care ar fi fost comise în respectivul stat membru, și în cazul în care nu a părăsit țara de origine decât în scopul sustragerii de la pedepsele rezultate în urma respectivelor infracțiuni.	alin.(1) lit.b) din Legea nr.122/2006	„(1) Protecția subsidiară nu se acordă cetățenilor străini și apatrizilor atunci când există motive serioase să se creadă ca aceștia: b) au comis o infracțiune gravă de drept comun înainte de intrarea pe teritoriul României;”	nr.122/2006
Art.18	Acordarea statutului conferit prin protecție subsidiară Statele membre acordă statutul conferit prin protecție subsidiară unui resortisant al unei țări terțe sau unui apatrid eligibil pentru obținerea de protecție subsidiară în conformitate cu capitolele II și V.	←Proiect de act normativ art.I pct.23	La articolul 26, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: „(1) Protecția subsidiară se acordă cetățeanului străin sau apatridului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat și cu privire la care există motive întemeiate să se creadă că, în cazul returnării în țara de origine, respectiv în țara în care își avea reședința obișnuită, va fi expus unui risc serios, în sensul prevederilor alin. (2), care nu poate sau, datorită acestui risc, nu dorește protecția acelei țări și căruia nu i se aplică cauzele de excludere de la acordarea acestei forme de protecție, prevăzute de prezenta lege.”	← Prin proiectul actului normativ pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004 se asigură transpunerea corespunzătoare a textului directivei.
Art.19	Revocarea, încetarea sau refuzul de reînnoire a statutului conferit prin protecție subsidiară (1) În ceea ce privește cererile de protecție internațională depuse după intrarea în vigoare a Directivei 2004/83/CE, statele membre revocă statutul conferit prin protecție subsidiară acordat de o autoritate guvernamentală, administrativă, judiciară sau cvasijudiciară unui resortisant al unei țări terțe sau unui apatrid, dispun încetarea	←Art.102 din Legea nr.122/2006	Art. 102 Declanșarea procedurii de încetare sau de anulare Procedura de încetare sau de anulare a formei de protecție acordate se declanșează de Inspectoratul General pentru Imigrări din oficiu sau la propunerea uneia dintre instituțiile cu atribuții în domeniul securității naționale ori al ordinii publice.	← Text existent în Legea nr.122/2006

	sau refuză reînnoirea acestuia atunci când persoana în cauză a încetat să mai fie eligibilă pentru obținerea de protecție subsidiară în temeiul articolului 16. (2) Statele membre pot revoca statutul de refugiat acordat de o autoritate guvernamentală, administrativă, judiciară sau cvasijudiciară unui resortisant al unei țări terțe sau unui apatrid, dispune încetarea sau refuza reînnoirea acestuia atunci când se dovedește, după acordarea statutului conferit prin protecție subsidiară, că persoana în cauză ar fi trebuit să fie exclusă din categoria persoanelor eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară în temeiul articolului 17 alineatul (3). (3) Statele membre revocă statutul conferit prin protecție subsidiară oricărui resortisant al unei țări terțe sau oricărui apatrid, dispun încetarea sau refuză reînnoirea acestuia în cazul în care: (a) după acordarea acestui statut, se dovedește că persoana în cauză este sau ar fi trebuit să fie exclusă din categoria persoanelor eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară în temeiul articolului 17 alineatele (1) și (2); (b) alterarea sau omiterea anumitor fapte, inclusiv utilizarea unor documente false, a jucat un rol hotărâtor în luarea deciziei de acordare a statutului conferit prin protecție subsidiară. (4) Fără să aducă atingere obligației	← Art.100 lit.b) din Legea nr.122/2006 ← Art.28 alin.(1) lit.b) din Legea nr.122/2006 ← Art.101 din Legea nr.122/2006 ← Art.103	Art. 100 Anularea statutului de refugiat b) după acordarea formei de protecție s-a descoperit că străinul se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 25. ART. 28 Cauzele de excludere de la acordarea protecției subsidiare (1) Protecția subsidiară nu se acordă cetățenilor străini și apatrizilor atunci când există motive serioase să se creadă ca aceștia: b) au comis o infracțiune gravă de drept comun înainte de intrarea pe teritoriul României; Art. 101 Anularea protecției subsidiare Protecția subsidiară se anulează în următoarele situații: a) în cazul în care, după acordarea protecției subsidiare, s-a descoperit că străinul se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 28; b) atunci când persoana căreia i s-a acordat protecție subsidiară a dat declarații false, a omis să prezinte anumite date sau s-a folosit de documente false, care au fost decisive pentru acordarea formei de protecție și nu există alte motive care să conducă la menținerea protecției subsidiare. Art. 103 Reanalizarea situației persoanelor care au primit o formă de	← Text existent în Legea nr.122/2006 ← Text existent în Legea nr.122/2006 ← Text existent în Legea
--	---	---	--	---

	oricărui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid, în temeiul articolului 4 alineatul (1), de a declara toate faptele relevante și de a furniza toate documentele justificative de care dispune, statul membru care a acordat statutul conferit prin protecție subsidiară demonstrează, de la caz la caz, că respectiva persoană a încetat să mai facă parte sau nu face parte din categoria persoanelor eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară în temeiul alineatelor (1), (2) și (3) din prezentul articol.	alin.(1) din Legea nr.122/2006	protecție (1) Funcționarul prevăzut la art.48 alin.(2), responsabil de caz, solicită beneficiarului forme de protecție să se prezinte la sediul structurii specializate pe probleme de azil a Inspectoratului General pentru Imigrări, în vederea efectuării interviului pentru clarificarea situației acestuia. Beneficiarul forme de protecție va fi informat și cu privire la inițierea procedurii de încetare sau, după caz, de anulare, și cu privire la drepturile și obligațiile pe care le are pe durata procedurii.	nr.122/2006
Art.20	Norme generale (1) Prezentul capitol nu aduce atingere drepturilor prevăzute de Convenția de la Geneva. (2) Prezentul capitol se aplică atât refugiaților, cât și persoanelor eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară, cu excepția cazului în care se prevede altfel. (3) Atunci când aplică prezentul capitol, statele membre țin seama de situația specifică persoanelor vulnerabile precum	← ←Proiect de act normativ art.I pct.1 ←Proiect de act normativ art.I pct.9	← Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 1 Obiectul de reglementare Prezenta lege stabilește regimul juridic al străinilor care solicită protecție internațională în România, regimul juridic al străinilor beneficiari ai protecției internaționale în România, procedura de acordare, încetare și anulare a protecției internaționale în România, procedura pentru stabilirea statutului membru responsabil cu analizarea cererii de azil, precum și condițiile de acordare, excludere și încetare a protecției temporare.” După articolul 5 se introduce un nou articol, art.5¹, cu următorul cuprins: „Art. 5¹ Situația persoanelor vulnerabile sau cu nevoi speciale	← România este parte la Convenția privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, iar Legea nr.122/2006 și Normele metodologice, aprobate prin HG nr.1251/2006 conțin dispoziții care fac trimitere la instrumentul internațional de referință. ← Prin proiectul actului normativ pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004 se asigură transpunerea corespunzătoare a textului directivei. ← Prin proiectul actului normativ pentru modificarea și

	(5) Interesul superior al copilului reprezintă un considerent primordial pentru statele membre în transpunerea dispozițiilor prezentului capitol în ceea ce privește minorii.	← Art.29 din HG nr.1483/2004	Art.29 - (1) Inspectoratul General pentru Imigrări împreună cu instituțiile competente evaluează situația persoanelor care se încadrează în categoria cazurilor speciale și stabilește dacă acestea necesită asistență specializată. (2) Prin asistență specializată oferită cazurilor speciale de către instituțiile care au competențe în domeniu se înțelege asistența oferită de personal pregătit în cadrul centrelor special amenajate pentru astfel de cazuri. (3) Cazurile speciale care necesită asistență specializată din partea instituțiilor care au competențe în domeniu sunt preluate de către acestea imediat după evaluarea prevăzută la alin. (1).	← Text existent în Normele metodologice de aplicare a OG nr. 44/2004 ³
		← Art.5 alin.(1) din HG nr.1251/2006	Art. 5 Drepturi specifice solicitanților de azil cu nevoi speciale (1) Solicitanții de azil se evaluează de către personalul specializat al Inspectoratului General pentru Imigrări în vederea includerii lor în categoria persoanelor cu nevoi speciale.	← Text existent în Normele metodologice de aplicare a Legii nr.122/2006 aprobate prin HG nr.1251/2006
		← Art.8 din Legea nr.122/2006	Art. 8 Interesul superior al copilului În aplicarea prevederilor prezentei legi, toate deciziile cu privire la minori se iau cu respectarea interesului superior al copilului.	← Text existent în Legea nr.122/2006. De asemenea, dispoziții speciale cu privire la aplicarea principiului interesului superior al copilului sunt reglementate în Legea nr.272/2004
		Art.2 din Legea nr.272/2004	Art. 2 - (1) Prezenta lege, orice alte reglementări adoptate în domeniul respectării și promovării drepturilor copilului, precum și orice act juridic emis sau, după caz, încheiat în acest domeniu se subordonează cu prioritate principiului interesului superior al copilului. (2) Principiul interesului superior al copilului este impus inclusiv în legătură cu drepturile și obligațiile ce revin părinților copilului, altor reprezentanți legali ai săi, precum și oricăror persoane cărora acesta le-a fost plasat în mod legal. (3) Principiul interesului superior al copilului va prevala în toate demersurile și deciziile care privesc copiii, întreprinse de autoritățile	

³ privind integrarea socială a străinilor care au dobândit o formă de protecție sau un drept de ședere în România, precum și a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European

			publice și de organismele private autorizate, precum și în cauzele soluționate de instanțele judecătorești. (4) Persoanele prevăzute la alin. (3) sunt obligate să implice familia în toate deciziile, acțiunile și măsurile privitoare la copil și să sprijine îngrijirea, creșterea și formarea, dezvoltarea și educarea acestuia în cadrul familiei.	
Art.21	Protecția împotriva returnării (1) Statele membre respectă principiul nereturnării în temeiul obligațiilor internaționale. (2) Atunci când aceasta nu le este interzisă în temeiul obligațiilor internaționale menționate la alineatul (1), statele membre pot returna un refugiat, indiferent dacă acesta este recunoscut oficial sau nu, în cazul în care: (a) există motive rezonabile pentru a-l considera un pericol pentru siguranța statului membru în care se află; sau (b) ca urmare a faptului că a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru o infracțiune deosebit de gravă, reprezintă o amenințare pentru societatea respectivului stat membru.	← Art.6 alin.(1) și (2) din Legea nr.122/2006 ← Art.6 alin.(3) din Legea nr.122/2006 ← Proiectul de act normativ art.I pct.10	Art. 6 Nereturnarea (1) Împotriva solicitantului de azil nu pot fi luate măsuri de expulzare, extrădare sau de returnare forțată de la frontieră ori de pe teritoriul României, cu excepția cazurilor prevăzute la art.44 din Legea nr.535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului. (2) Persoana care a fost recunoscută ca refugiat sau căreia i s-a acordat protecție subsidiară este protejată împotriva expulzării, extrădării sau returnării în țara de origine sau în orice stat în care viața sau libertatea sa ar fi pusă în pericol ori ar fi supusă la torturi, tratamente inumane sau degradante. Art.6 Nereturnarea: (3) Fără a se aduce atingere prevederilor alin. (2) și fără a afecta, în mod automat, forma de protecție de care beneficiază, persoana care a fost recunoscută ca refugiat sau căreia i s-a acordat protecție subsidiară poate fi îndepărtată de pe teritoriul României, dacă: a) există motive temeinice ca persoana în cauză să fie considerată un pericol la adresa securității statului român; sau b) persoana în cauză, fiind condamnată pentru o infracțiune gravă printr-o hotărâre definitivă, constituie un pericol la adresa ordinii publice din România. La articolul 6 alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins: (4) În sensul prezentei legi, prin infracțiune gravă se înțelege orice infracțiune săvârșită cu intenție pentru care legea prevede pedeapsa privativă de libertate al cărei maxim special este de peste 5 ani.	← Text existent în Legea nr.122/2006 ← Text existent în Legea nr.122/2006 ← Cu toate că, în prezent, Legea nr.122/2006 definește conceptul de „infracțiune gravă”, ținând cont de textul directivei care face trimitere la „infracțiuni deosebit de grave” și având în vedere

				faptul că în România sunt incriminate infracțiunile „grave” iar în funcție de fapta săvârșită, se aplică sistemul circumstanțelor agravante, prin proiectul de act normativ pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004 se are în vedere restrângerea infracțiunilor la cele săvârșite „cu intenție”.
	(3) Statele membre pot revoca, înceta sau refuza să înnoiască sau să acorde un permis de ședere unui refugiat care intră în domeniul de aplicare a alineatului (2).	←Art.20 alin.(7) din Legea nr.122/2006	(7) În cazul beneficiarilor unei forme de protecție cărora li se aplică prevederile art. 6 alin. (3), permisul de ședere nu va fi eliberat sau valabilitatea acestuia va înceta.	← Text existent în Legea nr.122/2006
Art.22	Informare Statele membre furnizează beneficiarilor de protecție internațională, de îndată ce este posibil după acordarea statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară, accesul la informații privind drepturile și obligațiile aferente statutelor de protecție respective, într-o limbă pe care aceștia o înțeleg sau se presupune, în mod rezonabil, că o înțeleg.	←Proiect de act normativ art.I pct.18	După articolul 21 se introduce un nou articol, art. 21 ¹ cu următorul cuprins: „Art. 21 ¹ Informarea Inspectoratul General pentru Imigrări informează beneficiarul protecției internaționale, într-o limbă pe care o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege, cu privire la drepturile pe care le are și obligațiile ce-i revin urmare a recunoașterii statutului de refugiat sau acordării protecției subsidiare, de îndată ce protecția internațională a fost conferită în România.”	← Prin proiectul actului normativ pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004 se asigură transpunerea corespunzătoare a textului directivei.
Art.23	Mentținerea unității familiei (1) Statele membre se asigură că unitatea familiei poate fi menținută. (2) Statele membre se asigură că membrii de familie ai beneficiarului de protecție internațională care, în mod individual, nu	←Art.7 din Legea nr.122/2006 ←Art.2 lit.e) din OuG nr.194/2002	Art. 7 Unitatea familiei Autoritățile române asigură respectarea principiului unității familiei, în conformitate cu prevederile prezentei legi. e) sponsor - străinul, posesor al unui permis de ședere sau al unei Cărți albastre a Uniunii Europene eliberate de Inspectoratul General pentru Imigrări, care solicită reîntregirea familiei sau ai cărui membri	← Text existent în Legea nr.122/2006 ← OuG nr.194/2002 conține dispoziții care asigură aplicarea art.23

	îndeplinesc condițiile necesare pentru a obține această protecție, pot pretinde beneficiile prevăzute la articolele 24-35, în conformitate cu procedurile de drept intern și în măsura în care aceasta este compatibilă cu statutul juridic personal al membrului de familie.	← Art.46 alin.(1)-(3) din OuG nr.194/2002	de familie solicită reîntregirea familiei cu acesta, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență e¹) reîntregirea familiei - intrarea și șederea pe teritoriul României a membrilor de familie ai unui străin cu ședere legală pe teritoriul României sau ai unui cetățean român, în scopul păstrării unității familiei, indiferent de data stabilirii acestei relații de familie Art.46 Viza de lungă ședere pentru reîntregirea familiei (1) Sponsorul (...) beneficiar al statutului de refugiat ori al protecției subsidiare poate solicita reîntregirea familiei pentru: a) soț/soție; b) copiii minori necăsătoriți ai sponsorului și ai soțului/soției, inclusiv cei adoptați; c) copiii minori necăsătoriți ai sponsorului, inclusiv cei adoptați, aflați în întreținerea sa și asupra cărora sponsorul exercită drepturile părintești. Dacă drepturile părintești sunt exercitate în comun, este necesar și consimțământul celuilalt titular al drepturilor părintești cu privire la reîntregirea familiei solicitată de sponsor; d) copiii minori necăsătoriți ai soțului/soției, inclusiv cei adoptați aflați în întreținerea sa și asupra cărora soțul/soția exercită drepturile părintești. Dacă drepturile părintești sunt exercitate în comun, este necesar și consimțământul celuilalt titular al drepturilor părintești cu privire la reîntregirea familiei solicitată de sponsor. (2) Inspectoratul General pentru Imigrări poate aproba, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, reîntregirea familiei și pentru următoarele categorii: a) rudele de gradul I în linie ascendentă ale sponsorului sau ale soțului/soției, în cazul în care nu se pot întreține singure și nu se bucură de un sprijin familial adecvat în țara de origine; b) copiii adulți necăsătoriți ai sponsorului sau ai soțului/soției, în cazul în care aceștia nu se pot întreține singuri din motive medicale. (3) Minori neînsoțiți, beneficiari ai statutului de refugiat sau ai protecției subsidiare, pot solicita reîntregirea familiei pentru: a) rudele de gradul I în linie ascendentă sau tutorele legal; ori b) atunci când aceștia nu există sau nu pot fi identificați, orice altă rudă a acestuia.	alin.(2) din directivă. Astfel, beneficiarul protecției internaționale în România poate solicita viză pentru reîntregirea familiei, sens în care sunt instituite și o serie de facilități în obținerea acestui drept. Odată obținută viza de lungă ședere pentru reîntregirea familiei, dreptul de ședere temporară al străinilor poate fi prelungit. În atare context, străinilor (membri de familie ai beneficiarului protecției internaționale) li se eliberează permise de ședere, documente în baza cărora aceștia beneficiază de drepturile consacrate de OuG nr.194/2002.
--	--	--	---	---

		←Art.46 alin.(10) din OuG nr.194/2002 ←Art.62 alin.(1) și (2) din OuG nr.194/2002 ←Art.107 alin.(1) din OuG nr.194/2002	(10) Pentru beneficiarii statutului de refugiat sau ai protecției subsidiare, care solicită reîntregirea familiei, nu este obligatorie prezentarea documentelor prevăzute la alin. (7) lit. d)-f) și nici îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (9) lit. b) și c). Art. 62 Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregirea familiei (1) Străinilor intrați în România în conformitate cu prevederile art. 46, cu excepția persoanelor prevăzute la art. 46 alin. (16), li se poate prelungi dreptul de ședere astfel: a) pentru soțul/soția sponsorului, dacă: (i) prezintă documente din care să rezulte existența căsătoriei; (ii) nu există o stare de bigamie sau de poligamie; (iii) soții locuiesc împreună; (iv) fac dovada mijloacelor de întreținere cel puțin la nivelul salariului minim net pe economie; b) pentru ceilalți membri de familie ai sponsorului, dacă: (i) prezintă documente din care să rezulte existența legăturii de rudenie; (ii) locuiesc împreună cu sponsorul, în cazul minorilor; (iii) fac dovada mijloacelor de întreținere cel puțin la nivelul salariului minim net pe economie. (2) Pentru membrii de familie ai beneficiarilor statutului de refugiat sau ai protecției subsidiare care solicită prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregirea familiei nu este obligatorie îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (iv), respectiv la alin. (1) lit. b) pct. (iii). Art. 107 Eliberarea permiselor de ședere (1) Străinului căruia i s-a acordat sau, după caz, i s-a prelungit dreptul de ședere în România i se eliberează de către Oficiul Român pentru Imigrări, prin formațiunile sale teritoriale, un permis de ședere, după cum urmează: a) permis de ședere temporară străinului căruia i s-a acordat sau, după caz, i s-a prelungit dreptul de ședere temporară; 	
--	--	--	--	--

	(3) Alineatele (1) și (2) nu sunt aplicabile atunci când membrul de familie este sau urmează să fie exclus de la protecție internațională în temeiul capitolelor III și V. (4) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2), statele membre pot refuza, limita sau retrage beneficiile prevăzute de respectivele alineate din motive de siguranță națională sau de ordine publică. (5) Statele membre pot decide că prezentul articol se aplică și altor rude apropiate care trăiau în cadrul familiei la data plecării din țara de origine și care se aflau, integral sau parțial, în întreținerea beneficiarului de protecție internațională.	← Art. 79 alin.(1) din OuG nr.194/2002 ← Art. 24 alin.(1) din Legea nr.122/2006 Art.27 alin.(1) din Legea nr.122/2006 ← Art.4 alin.(1) din OUG nr.194/2002 ← Art.85 alin.(1) din OUG nr.194/2002 ← Art.46 alin.(2) din OuG nr.194/2002	Art. 79 Asistența pentru integrarea străinilor (1) Statul român asigură condițiile pentru integrarea străinilor cărora li s-a acordat un drept de ședere în România, în viața economică, socială și culturală a țării, precum și accesul acestora la sistemul de educație. Art.24 Recunoașterea statutului de refugiat membrilor de familie (1) Statutul de refugiat se acordă, la cerere, și membrilor de familie prevăzuți la art.2 lit. j) care se află pe teritoriul României, cu excepția cazurilor în care persoanele respective se află în una dintre situațiile enumerate la art. 25. Art.27 Acordarea protecției subsidiare membrilor de familie (1) Protecția subsidiară se acordă, la cerere, și membrilor de familie prevăzuți la art.2 lit. j) care se află pe teritoriul României, cu excepția cazurilor în care persoanele respective se află în una dintre situațiile enumerate la art. 28. Art. 4 Obligațiile străinilor (1) Pe timpul șederii în România străinii sunt obligați să respecte legislația română. ART. 85 Declararea ca indezirabil (1) Declararea ca indezirabil este o măsură care se dispune împotriva unui străin care a desfășurat, desfășoară ori există indicii temeinice că intenționează să desfășoare activități de natură să pună în pericol securitatea națională sau ordinea publică. (2) Inspectoratul General pentru Imigrări poate aproba, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, reîntregirea familiei și pentru următoarele categorii: a) rudele de gradul I în linie ascendentă ale sponsorului sau ale soțului/soției, în cazul în care nu se pot întreține singure și nu se bucură de un sprijin familial adecvat în țara de origine;	← Legea nr.122/2006 conține dispoziții care asigură transpunerea directivei ← OuG nr.194/2002 conține dispoziții în sensul directivei ← OuG nr.194/2002 conține dispoziții în sensul directivei
--	--	--	--	--

			b) copiii adulți necăsătoriți ai sponsorului sau ai soțului/soției, în cazul în care aceștia nu se pot întreține singuri din motive medicale.	
Art.24	Permisul de ședere (1) De îndată ce este posibil după acordarea protecției internaționale, statele membre eliberează beneficiarilor statutului de refugiat un permis de ședere care trebuie să fie valabil pentru o perioadă de cel puțin trei ani și să poată fi reînnoit, cu excepția cazului în care există motive imperioase de siguranță națională sau de ordine publică ce impun altfel și fără să aducă atingere articolului 21 alineatul (3). Fără a se aduce atingere articolului 23 alineatul (1), membrilor de familie ai beneficiarilor statutului de refugiat li se poate elibera un permis de ședere care poate fi valabil pentru o perioadă de mai puțin de trei ani și poate fi reînnoit.	← Art.20 alin.(1) din Legea nr.122/2006 ←Proiect de act normativ art.I pct.15 ←Art.51 din HG nr.1251/2006	Art.20 Drepturile beneficiarilor unei forme de protecție (1) Recunoașterea statutului de refugiat sau acordarea protecției subsidiare conferă beneficiarului următoarele drepturi: a) să rămână pe teritoriul României și să obțină permis de ședere și document de călătorie pentru trecerea frontierei de stat. Beneficiarului unei forme de protecție i se atribuie un cod numeric personal, care se înscrie în permisul de ședere și în documentul de călătorie pentru trecerea frontierei de stat La articolul 20, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins: „(6) Permisul de ședere prevăzut la alin. (1) lit. a) se eliberează, de îndată ce este posibil după acordarea protecției internaționale în România, pentru o perioadă de 3 ani în cazul persoanelor cărora li s-a recunoscut statutul de refugiat, respectiv pentru o perioadă de 2 ani, persoanelor cărora li s-a acordat protecție subsidiară. După expirare, se va elibera un nou permis de ședere cu aceeași valabilitate”. Art. 51 Permisul de ședere (1) După acordarea uneia dintre formele de protecție prevăzute la art. 22 din lege, străinului i se eliberează gratuit un permis de ședere, al cărui model este stabilit în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 898/2011. (2) Permisul de ședere atestă identitatea, dreptul de ședere pe teritoriul României și reședința titularului. (3) Permisul de ședere se eliberează în baza actelor doveditoare privind reședința legală. (4) În vederea atestării reședinței, beneficiarul formei de protecție are obligația de a depune unul dintre următoarele documente: act de proprietate, contract de închiriere înregistrat la administrația financiară, contract de comodat încheiat conform art. 8 lit. b) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, cu modificările și completările ulterioare, sau orice alt act autentificat	← Legea nr.122/2006 conține dispoziții în ceea ce privește dreptul beneficiarului protecției internaționale de a obține permis de ședere. De asemenea, proiectul de act normativ pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004 vizează armonizarea corespunzătoare cu textul directivei, din punct de vedere al terminologiei uzitate de actul legislativ european.

			care face dovada existenței unor drepturi locative dobândite de beneficiar.	
		←Art.107 din OuG nr.194/2002	Art. 107 Eliberarea permiselor de ședere (1) Străinului căruia i s-a acordat sau, după caz, i s-a prelungit dreptul de ședere în România i se eliberează de către Oficiul Român pentru Imigrări, prin formațiunile sale teritoriale, un permis de ședere, după cum urmează: a) permis de ședere temporară străinului căruia i s-a acordat sau, după caz, i s-a prelungit dreptul de ședere temporară;	← Cât privește categoria membrilor de familie ai beneficiarului protecției internaționale, acestora li se eliberează permise de ședere temporară în temeiul OuG nr.194/2002, în condițiile stabilite de acest act normativ.
	(2) De îndată ce este posibil după acordarea protecției internaționale, statele membre eliberează beneficiarilor statutului conferit prin protecție subsidiară și membrilor de familie ai acestora un permis de ședere reînnoibil care trebuie să fie valabil pentru o perioadă de cel puțin un an și, în cazul reînnoirii, pentru cel puțin doi ani, cu excepția cazului în care există motive imperioase de siguranță națională sau de ordine publică ce impun o decizie contrară.	←Proiect de lege art.I pct.15	La articolul 20, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins: „(6) Permisul de ședere prevăzut la alin. (1) lit. a) se eliberează, de îndată ce este posibil după acordarea protecției internaționale în România, pentru o perioadă de 3 ani în cazul persoanelor cărora li s-a recunoscut statutul de refugiat, respectiv pentru o perioadă de 2 ani, persoanelor cărora li s-a acordat protecție subsidiară. După expirare, se va elibera un nou permis de ședere cu aceeași valabilitate”.	← Cu toate că și în prezent Legea nr.122/2006 conține dispoziții în acest sens, prin proiectul de act normativ pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 se asigură transpunerea corespunzătoare a textului directivei în ceea ce privește perioada de valabilitate a permisului de ședere. Prevederi procedurale sunt conținute de normele metodologice de aplicare a Legii nr.122/2006
		←Art.51 din HG nr.1251/2006	Art. 51 Permisul de ședere (1) După acordarea uneia dintre formele de protecție prevăzute la art. 22 din lege, străinului i se eliberează gratuit un permis de ședere, al cărui model este stabilit în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 898/2011. (2) Permisul de ședere atestă identitatea, dreptul de ședere pe teritoriul României și reședința titularului.	
		←Art.109 din OuG nr.194/2002	ART. 109 Permisul de ședere temporară (1) Permisul de ședere temporară se eliberează străinilor la acordarea sau prelungirea dreptului de ședere temporară. În permisul de ședere temporară se înscrie adresa la care străinul declară că are reședința pe teritoriul României. (2) Permisul de ședere temporară are o valabilitate limitată la	← În referire la membrii de familie ai beneficiarului protecției internaționale, OuG nr.194/2002 reglementează dreptul

			perioada pentru care s-a acordat sau, după caz, s-a prelungit dreptul de ședere temporară. Permisul de ședere temporară se reînnoiește de fiecare dată cu ocazia prelungirii dreptului de ședere temporară. (3) Permisul de ședere se eliberează în baza actelor doveditoare privind reședința legală. (4) În vederea atestării reședinței, beneficiarul formei de protecție are obligația de a depune unul dintre următoarele documente: act de proprietate, contract de închiriere înregistrat la administrația financiară, contract de comodat încheiat conform <u>art. 8 lit. b) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995</u>, cu modificările și completările ulterioare, sau orice alt act autentificat care face dovada existenței unor drepturi locative dobândite de beneficiar.	străinilor de a obține permis de ședere temporară.
		← Art.107 din OuG nr.194/2002	ART. 107 Eliberarea permiselor de ședere (1) Străinului căruia i s-a acordat sau, după caz, i s-a prelungit dreptul de ședere în România i se eliberează de către Oficiul Român pentru Imigrări, prin formațiunile sale teritoriale, un permis de ședere, după cum urmează: a) permis de ședere temporară străinului căruia i s-a acordat sau, după caz, i s-a prelungit dreptul de ședere temporară;	
Art.25	Documente de călătorie (1) Statele membre eliberează beneficiarilor statutului de refugiat documente de călătorie sub forma stabilită în anexa la Convenția de la Geneva, care le permit să călătorească în afara teritoriului lor, cu excepția cazului în care există motive imperioase de siguranță națională sau de ordine publică ce impun altfel.	← Art.20 alin.(1) și (9) din Legea nr.122/2006	Art. 20 Drepturile beneficiarilor unei forme de protecție (1) Recunoașterea statutului de refugiat sau acordarea protecției subsidiare conferă beneficiarului următoarele drepturi: a) să rămână pe teritoriul României și să obțină documentele corespunzătoare pentru dovedirea identității și pentru trecerea frontierei de stat; (9) Beneficiarilor statutului de refugiat și ai protecției subsidiare aflați în străinătate, care nu mai posedă documente de călătorie valabile, li se vor elibera de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, cu avizul Inspectoratului General pentru Imigrări, titluri de călătorie numai pentru revenirea în țară. Valabilitatea titlului de călătorie este de cel mult 30 de zile și încetează de drept la data intrării titularului pe teritoriul României. Forma și conținutul titlului de călătorie se stabilesc prin hotărâre a Guvernului României.	← Textul este transpus în Legea nr.122/2006 iar modificările propuse a fi aduse art.20 alin.(8) din Legea nr.122/2006 asigură armonizarea cu prevederile directivei. De asemenea, dispoziții cu privire la întocmirea, eliberarea și anularea documentelor de călătorie sunt reglementate în Normele metodologice de aplicare a Legii nr.122/2006 aprobate prin HG nr.1251/2006.

	(2) Statele membre eliberează beneficiarilor statutului conferit prin protecție subsidiară care nu pot obține un pașaport național documente care le permit să călătorească în afara teritoriului acestora, cu excepția cazului în care există motive imperioase de siguranță națională sau de ordine publică ce impun altfel.	←Proiect de act normativ art.I pct.16 ←Art.20 alin.(7) din Legea nr.122/2006 ←Art.6 alin.(3) din Legea nr.122/2006 ←Art.53 din HG nr.1251/2006	La articolul 20 alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins: „(8) Documentele de călătorie prevăzute la alin. (1) lit. a) se eliberează, la cerere, beneficiarilor protecției internaționale în România pentru o perioadă de 2 ani, fără posibilitatea prelungirii valabilității. După expirare, se eliberează un nou document de călătorie cu aceeași valabilitate.” (7) În cazul beneficiarilor unei forme de protecție cărora li se aplică prevederile art. 6 alin. (3), permisul de ședere nu va fi eliberat sau valabilitatea acestuia va înceta. Art.6 Nereturnarea (3) Fără a se aduce atingere prevederilor alin. (2) și fără a afecta, în mod automat, forma de protecție de care beneficiază, persoana care a fost recunoscută ca refugiat sau căreia i s-a acordat protecție subsidiară poate fi îndepărtată de pe teritoriul României, dacă: a) există motive temeinice ca persoana în cauză să fie considerată un pericol la adresa securității statului român; sau b) persoana în cauză, fiind condamnată pentru o infracțiune gravă printr-o hotărâre definitivă, constituie un pericol la adresa ordinii publice din România. Art.53 Întocmirea, eliberarea și anularea documentelor de călătorie (1) Documentele de călătorie pentru beneficiarii statutului de refugiat sau ai protecției subsidiare și prelungirea acestora se eliberează, respectiv se efectuează contra cost, în condițiile prevăzute de lege. (2) Documentele de călătorie ale celor care au dobândit statutul de refugiat sau protecție subsidiară se anulează în cazul în care forma de protecție acordată a încetat ori a fost anulată în urma finalizării procedurii de încetare sau, după caz, de anulare. (3) Forma, conținutul și elementele de siguranță ale documentelor de călătorie sunt prevăzute în anexele nr. 5 și 6 la Hotărârea Guvernului nr. 557/2006 privind stabilirea datei de la care se pun în circulație pașapoartele electronice, precum și a formei și conținutului acestora, cu modificările și completările ulterioare.	← Textul directivei referitor la încetarea valabilității permisului de ședere pentru motive de ordine publică sau securitate națională este transpus prin art.20 alin.(7) coroborat cu art.6 alin.(3) din Legea nr.122/2006. ← Textul este transpus în Legea nr.122/2006 și în Normele metodologice de aplicare a Legii nr.122/2006, aprobate prin HG nr.1251/2006
--	---	--	---	--

		←Art.20 alin.(1) din Legea nr.122/2006 ←Art.20 alin.(9) din Legea nr.122/2006	(4) Forma și conținutul documentului de identitate pentru refugiați și persoanele cărora li s-a acordat protecție subsidiară sunt prevăzute în anexa nr. 3. Art. 20 Drepturile beneficiarilor unei forme de protecție (1) Recunoașterea statutului de refugiat sau acordarea protecției subsidiare conferă beneficiarului următoarele drepturi: a) să rămână pe teritoriul României și să obțină documentele corespunzătoare pentru dovedirea identității și pentru trecerea frontierei de stat; (9) Beneficiarilor statutului de refugiat și ai protecției subsidiare aflați în străinătate, care nu mai posedă documente de călătorie valabile, li se vor elibera de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, cu avizul Inspectoratului General pentru Imigrări, titluri de călătorie numai pentru revenirea în țară. Valabilitatea titlului de călătorie este de cel mult 30 de zile și încetează de drept la data intrării titularului pe teritoriul României. Forma și conținutul titlului de călătorie se stabilesc prin hotărâre a Guvernului României.	
Art.26	Accesul la locuri de muncă (1) Statele membre autorizează beneficiarii de protecție internațională să exercite o activitate salariată sau independentă, sub rezerva normelor general aplicabile în sectorul de activitate în cauză și în serviciile publice, imediat după acordarea protecției. (2) Statele membre se asigură că beneficiarilor de protecție internațională li se oferă activități precum posibilități de	←Art.20 alin.(1) lit.c) din Legea nr.122/2006 ←Art.4 din OG 44/2004 ←Art.5 din OG nr.44/2004	Art.20 Drepturile beneficiarilor unei forme de protecție (1) Recunoașterea statutului de refugiat sau acordarea protecției subsidiare conferă beneficiarului următoarele drepturi: c) să fie angajat de persoane fizice sau juridice, să exercite activități nesalarizate, să exercite profesiuni libere și să efectueze acte juridice, să efectueze acte și fapte de comerț, inclusiv activități economice în mod independent, în aceleași condiții ca și cetățenii români; Art.4 Străinii care au dobândit o formă de protecție în România beneficiază de acces pe piața forței de muncă, în condițiile stabilite de lege pentru cetățenii români, precum și de condiții de muncă echivalente celor stabilite de lege pentru cetățenii români. Art. 5 - (1) Străinii care au dobândit o formă de protecție în România au acces la sistemul asigurărilor pentru șomaj, la măsurile de prevenire a șomajului și la măsurile pentru stimularea ocupării forței	← Textul este transpus în Legea nr.122/2006 și OG nr.44/2004 ← Transpunerea alin (2) și (3) al art.26 din directivă este realizată prin OG

	formare ocupațională pentru adulți, acțiuni de formare profesională, inclusiv cursuri de formare pentru perfecționarea competențelor, experiență practică la locul de muncă și servicii de consiliere furnizate de oficiile de ocupare a forței de muncă în condiții echivalente celor aplicabile propriilor resortisanți. (3) Statele membre depun toate eforturile pentru a facilita accesul deplin pentru beneficiarii de protecție internațională la activitățile menționate la alineatul (2).	←Proiectul de act normativ art.II pct.9 ←Art.24 din OG nr.44/2004 ←Art.25 din OG nr.44/2004 ←Art.26 din OG nr.44/2004 ←Art.27 din OG nr.44/2004	de muncă, în condițiile stabilite de lege pentru cetățenii români. (2) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă dispune măsurile necesare pentru adaptarea serviciilor oferite la nevoile specifice beneficiarilor programelor de integrare. În tot cuprinsul ordonanței Guvernului, sintagmele „formă de protecție” sau „formă de protecție în România” se înlocuiesc cu sintagma „protecție internațională în România”. Art. 24 Străinii care participă în programul de integrare se înregistrează ca persoane în căutarea unui loc de muncă la Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, în termen de 30 zile de la semnarea protocolului. Art.25 În vederea realizării măsurilor pentru stimularea ocupării forței de muncă, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă are obligația de a întocmi, pentru fiecare persoană înscrisă în programul de integrare și înregistrată ca persoană în căutarea unui loc de muncă, planul individual de mediere, colaborând cu Inspectoratul General pentru Imigrări în ceea ce privește profilul cultural, educațional și familial al unei astfel de persoane. Art.26 Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă are obligația de a identifica la angajatori locurile de muncă vacante și de a le face cunoscute persoanelor incluse în programul de integrare, înregistrate ca persoane în căutarea unui loc de muncă. Art.27 - (1) Persoanele incluse în programul de integrare nu pot refuza fără un motiv temeinic un loc de muncă, participarea la măsuri pentru stimularea ocupării forței de muncă ori la programe de formare profesională, oferite de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, și sunt obligate să respecte decizia Inspectoratului General pentru Imigrări în legătură cu comunitatea locală în care urmează să primească un loc de muncă și să își stabilească reședința.	nr.44/2004 ← în referire la terminologia consacrată de directivă, prin proiectul de act normativ se are în vedere armonizarea cu textul directivei ← OG nr.44/2004 conține dispoziții în sensul directivei
--	--	--	--	---

	(4) În ceea ce privește remunerațiile, accesul la sistemele de asigurări sociale legate de activități salariate sau independente, precum și alte condiții privind locurile de muncă se aplică legislația internă.	←Art.5 din OG nr.44/2004	(2) În cazul în care nu se respectă dispozițiile alin. (1), asistența oferită de Inspectoratul General pentru Imigrări în vederea integrării încetează. Art. 5 - (1) Străinii care au dobândit o formă de protecție în România au acces la sistemul asigurărilor pentru șomaj, la măsurile de prevenire a șomajului și la măsurile pentru stimularea ocupării forței de muncă, în condițiile stabilite de lege pentru cetățenii români. (2) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă dispune măsurile necesare pentru adaptarea serviciilor oferite la nevoile specifice beneficiarilor programelor de integrare.	← Textul este transpus prin OG nr.44/2004
Art.27	Accesul la educație (1) Statele membre acordă acces deplin la sistemul de educație tuturor minorilor cărora li s-a acordat protecție internațională, în aceleași condiții ca cele aplicate propriilor resortisanți.	←Art.20 alin.(1) lit.h) din Legea nr.122/2006 ←Proiectul de act normativ art.I pct.17	Art. 20 Drepturile beneficiarilor unei forme de protecție (1) Recunoașterea statutului de refugiat sau acordarea protecției subsidiare conferă beneficiarului următoarele drepturi: h) acces la toate formele de învățământ, în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români; După articolul 20 ¹ se introduce un nou articol, art.20 ² , cu următorul cuprins: „Art.20 ² Accesul la educație al beneficiarilor de protecție internațională minori (1) În vederea facilitării accesului la sistemul de învățământ românesc, minorii cărora le-a fost acordată protecția internațională în România beneficiază, în mod gratuit, pe durata unui an școlar, de un curs pregătitor în vederea înscrierii în sistemul național de învățământ. (2) Cursul pregătitor prevăzut la alin. (1) este organizat de Ministerul Educației Naționale, în colaborare cu Inspectoratul General pentru Imigrări. (3) Minorul beneficiar al protecției internaționale este înscris la cursul prevăzut la alin.(1) de îndată ce i-a fost acordată forma de protecție internațională. (4) Cursul pregătitor început în perioada cât minorul a avut calitatea de solicitant de azil, în baza art.18, este continuat și după acordarea protecției internaționale, până la finalizarea acestuia. (5) La finalul cursului de inițiere în limba română, o comisie de evaluare, ale cărei componență și funcționare se stabilesc prin ordin	← Textul este transpus prin Legea nr.122/2006 și OG nr.44/2004. ← Prin proiectul de act normativ se are în vedere instituirea dreptului minorilor beneficiari ai protecției internaționale de a avea acces la un curs pregătitor, în vederea facilitării accesului la sistemul de învățământ românesc, un curs similar fiind asigurat, în prezent, solicitanților de azil minori

			al ministrului educației naționale, apreciază nivelul de cunoaștere a limbii române și stabilește înscrierea străinilor minori care au obținut o formă de protecție internațională în anul de studiu corespunzător.”	
	(2) Statele membre permit adulților cărora li s-a acordat protecție internațională să aibă acces la sistemul educațional general, precum și la perfecționare sau reformare profesională, în aceleași condiții ca cele aplicate resortisanților țărilor terțe care au reședința în mod legal pe teritoriul lor.	←Art.9 din OG nr.44/2004 ←Art.10 din OG nr.44/2004	Art.9. Accesul străinilor care au dobândit o formă de protecție în România la toate formele de învățământ se realizează în condițiile stabilite de lege pentru cetățenii români. Art.10 - (1) În vederea integrării în sistemul de învățământ românesc, minorii care au dobândit o formă de protecție în România beneficiază pe durata unui an școlar de un curs gratuit de inițiere în limba română. (2) În perioada urmăririi cursului de inițiere în limba română minorii care au dobândit o formă de protecție în România participă gratuit, în cadrul unităților școlare, la activități didactice cu caracter teoretic, practic și recreativ, fără ca prezența lor să fie înregistrată în documente oficiale.	← Textul este transpus prin Legea nr.122/2006 și OG nr.44/2004
		←Art.20 alin.(1) lit.h) din Legea nr.122/2006	Art.20 Drepturile beneficiarilor unei forme de protecție (1) Recunoașterea statutului de refugiat sau acordarea protecției subsidiare conferă beneficiarului următoarele drepturi: h) acces la toate formele de învățământ, în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români;	
		←Art.9 din OG nr.44/2004	Art.9 Accesul străinilor care au dobândit o formă de protecție în România la toate formele de învățământ se realizează în condițiile stabilite de lege pentru cetățenii români.	
		←Art.27 din OG nr.44/2004	Art.27 (1) Persoanele incluse în programul de integrare nu pot refuza fără un motiv temeinic un loc de muncă, participarea la măsuri pentru stimularea ocupării forței de muncă ori la programe de formare profesională, oferite de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, și sunt obligate să respecte decizia Inspectoratului General pentru Imigrări în legătură cu comunitatea locală în care urmează să primească un loc de muncă și să își stabilească reședința. (2) În cazul în care nu se respectă dispozițiile alin. (1), asistența oferită de Inspectoratul General pentru Imigrări în vederea integrării	

			încetează.	
Art.28	Accesul la procedurile de recunoaștere a calificărilor (1) Statele membre asigură tratamentul egal între beneficiarii de protecție internațională și propriii resortisanți în cadrul procedurilor existente de recunoaștere a diplomelor, a certificatelor sau a altor titluri oficiale de calificare străine.	←Art.75 lit.c) din OUG nr.194/2002 ←Art.11 din OG nr.44/2004 ←Proiect de act normativ art.I pct.14	Art.75 Tratatul egal Titularii unui drept de ședere pe termen lung beneficiază, în condițiile legii, de tratament egal cu cetățenii români în ceea ce privește: c) echivalarea studiilor și recunoașterea diplomelor, a certificatelor, a atestatelor de competență și a calificărilor profesionale, în conformitate cu reglementările în vigoare; Art.11 (1) Ministerul Educației Naționale și Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice asigură, la cerere, recunoașterea diplomelor, atestarea studiilor și calificărilor din țara de origine, în condițiile stabilite de legea română. (1¹) Ministerul Educației Naționale în colaborare cu Ministerul Afacerilor Interne elaborează o metodologie specială de atestare a studiilor preuniversitare pentru străinii care au obținut o formă de protecție în România și care nu au documente doveditoare ale studiilor sau care, din motive obiective, nu se încadrează în actualele prevederi legale în domeniul recunoașterii și atestării studiilor străinilor în România, în scopul facilitării accesului pe piața forței de muncă sau al continuării studiilor. (1²) Metodologia prevăzută la alin. (1¹) se aprobă prin ordin al ministrului educației naționale. La articolul 20, alineatul (1), după litera p) se introduc două noi litere, lit. r) și s) cu următorul cuprins: „s) să beneficieze de tratament egal cu cetățenii români în ceea ce privește echivalarea studiilor sau a perioadelor de studii, recunoașterea diplomelor, atestatelor și certificatelor de competență precum și a calificărilor profesionale care dau acces la profesiile reglementate din România, în conformitate cu reglementările în vigoare.”	← OuG nr.194/2002, OG nr.44/2004 și art.I pct.13 din proiectul de act normativ pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004 asigură transpunerea directivei ← Prin proiectul actului normativ pentru modificarea și completarea legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004 se are în vedere transpunerea corespunzătoare a textului directivei ← Textul directivei este transpus prin OG
	(2) Statele membre depun toate eforturile pentru a facilita accesul deplin al	←Art.11 alin.(1¹) din OG	Art.11 (1¹) Ministerul Educației Naționale în colaborare cu Ministerul Afacerilor Interne elaborează o metodologie specială de	

	beneficiarilor de protecție internațională care nu pot furniza documente justificative privind calificările lor la organismele competente pentru evaluarea, validarea și acreditarea studiilor lor anterioare. Orice astfel de măsuri sunt conforme articolului 2 alineatul (2) și articolului 3 alineatul (3) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale.	nr.44/2004	atestare a studiilor preuniversitare pentru străinii care au obținut o formă de protecție în România și care nu au documente doveditoare ale studiilor sau care, din motive obiective, nu se încadrează în actualele prevederi legale în domeniul recunoașterii și atestării studiilor străinilor în România, în scopul facilitării accesului pe piața forței de muncă sau al continuării studiilor.	nr.44/2004
Art.29	Protecția socială (1) Statele membre se asigură că beneficiarii de protecție internațională primesc, în statul membru care a acordat protecția, aceeași asistență socială necesară ca cea prevăzută pentru resortisanții respectivului stat membru. (2) Prin derogare de la norma generală stabilită la alineatul (1), statele membre pot limita asistența socială acordată beneficiarilor statutului conferit prin protecție subsidiară la prestațiile de bază, care, în acest caz, vor fi acordate la același nivel și în aceleași condiții de acces aplicabile propriilor resortisanți.	← Art.20 alin.(1) lit.g) din Legea nr.122/2006 ← Art.8 din OG nr.44/2004	Art.20 Drepturile beneficiarilor unei forme de protecție (1) Recunoașterea statutului de refugiat sau acordarea protecției subsidiare conferă beneficiarului următoarele drepturi: g) să beneficieze de asigurări sociale, măsuri de asistență socială și asigurări sociale de sănătate, în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români; Art.8 Străinii care au dobândit o formă de protecție în România au acces la sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și la sistemul național de asistență socială, în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români.	← Textul este transpus în Legea nr.122/2006 și în OG nr.44/2004; ← Legea nr.122/2006 și OG nr.44/2004 instituie beneficiul accesului la asigurări sociale, în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români, astfel că nu este necesară transpunerea în legislația națională a derogării de la dreptul de referință
Art.30	Îngrijirea sănătății (1) Statele membre se asigură că beneficiarii de protecție internațională au acces la îngrijirea sănătății în aceleași condiții de acces ca cele aplicabile resortisanților statutului membru care a	← Art.20 alin.(1) lit.g) din Legea nr.122/2006	Art. 20 Drepturile beneficiarilor unei forme de protecție (1) Recunoașterea statutului de refugiat sau acordarea protecției subsidiare conferă beneficiarului următoarele drepturi: g) să beneficieze de asigurări sociale, măsuri de asistență socială și asigurări sociale de sănătate, în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români;	←Text transpus prin Legea nr.122/2006 și în OG nr.44/2004

	acordat protecția. (2) Statele membre asigură, în aceleași condiții de acces ca cele aplicabile resortisanților statului membru care a acordat protecția, îngrijirea corespunzătoare a sănătății, inclusiv tratamentul afecțiunilor mintale, dacă este cazul, pentru beneficiarii de protecție internațională cu nevoi speciale, precum femeile însărcinate, persoanele cu handicap, persoanele care au fost victime ale torturii, violului sau altor forme grave de violență morală, psihică sau sexuală sau minorii care au fost victime ale oricăror forme de abuz, neglijență, exploatare, tortură, tratamente crude, inumane și degradante sau conflicte armate.	Art.7 din OG nr.44/2004 ← Proiect de act normativ art.I pct.9 ← Proiect de act normativ art.II pct.6 și 7	Art. 7 Străinii care au dobândit o formă de protecție în România au acces la asistență medicală în aceleași condiții stabilite de lege pentru cetățenii români. După articolul 5 se introduce un nou articol, art.5¹ cu următorul cuprins: „Art. 5¹ Situația persoanelor vulnerabile sau cu nevoi speciale (1) Aplicarea dispozițiilor prezentei legi se realizează cu luarea în considerare a situației specifice a persoanelor vulnerabile sau cu nevoi speciale. (2) În categoria persoanelor vulnerabile sau cu nevoi speciale sunt incluși minorii, minorii neînsoțiți, persoanele cu dizabilități, persoanele în vârstă, femeile însărcinate, părinții singuri însoțiți de copii lor minori, victimele traficului de persoane, persoanele cu afecțiuni mintale, persoanele care au fost supuse torturii, violului sau altor forme grave de violență psihologică, psihică sau sexuală, ori aflate în alte situații speciale, similare celor menționate anterior. (3) Pentru scopurile prezentei legi apartenența la categoria persoanelor vulnerabile sau cu nevoi speciale se determină de către specialiști din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări, pe baza unei evaluări individuale. În vederea realizării evaluării individuale, autoritățile competente acordă sprijin de specialitate, la solicitarea Inspectoratului General pentru Imigrări.” La articolul 33, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Sunt considerate cazuri speciale: a) minorii neînsoțiți, b) persoanele cu dizabilități, c) persoanele care au atins vârsta pensionării și nu beneficiază de pensie, d) femeile însărcinate, e) familiile monoparentale cu copii minori, f) victimele traficului de persoane, g) victime ale torturii, violului sau altor forme grave de violență psihologică, psihică sau sexuală;” La articolul 34, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:	← prin proiectul de act normativ este avută în vedere modificarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004 în scopul transpunerii a corespunzătoare a directivei.
--	---	--	--	--

	(2) Statele membre se asigură că, la punerea în aplicare a prezentei directive, tutorele desemnat sau reprezentatul țin seama în mod adecvat de nevoile minorilor neînsoțiți. Autoritățile competente evaluează periodic situația.	alin.(2) din OG nr.44/2004 ←Art.8 din Legea nr.122/2006 ←Art.1 din Legea nr.272/2004 ←Art.3 lit.d) din Legea nr.272/2004 ← Art.4 lit.a), e) din Legea nr.272/2004 ←Art.74	în România sunt incluși în sistemul de protecție a copilului, conform legislației în domeniu. Art. 8 Interesul superior al copilului În aplicarea prevederilor prezentei legi, toate deciziile cu privire la minori se iau cu respectarea interesului superior al copilului. Art.1 - (1) Prezenta lege reglementează cadrul legal privind respectarea, promovarea și garantarea drepturilor copilului. (2) Autoritățile publice, organismele private autorizate, precum și persoanele fizice și persoanele juridice responsabile de protecția copilului sunt obligate să respecte, să promoveze și să garanteze drepturile copilului stabilite prin Constituție și lege, în concordanță cu prevederile Convenției Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului, ratificată prin Legea nr. 18/1990, republicată, și ale celorlalte acte internaționale în materie la care România este parte. Art.3 De dispozițiile prezentei legi beneficiază: d) copiii care solicită sau beneficiază de o formă de protecție în condițiile reglementărilor legale privind statutul și regimul refugiaților în România; Art.4 În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: a) copil - persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani și nu a dobândit capacitatea deplină de exercițiu, în condițiile legii; e) planul individualizat de protecție - documentul prin care se realizează planificarea serviciilor, prestațiilor și a măsurilor de protecție specială a copilului, pe baza evaluării psihosociale a acestuia și a familiei sale, în vederea integrării copilului care a fost separat de familia sa într-un mediu familial stabil permanent, în cel mai scurt timp posibil; (3) Copiii prevăzuți la alin. (1), cărora li s-a acordat statutul de	
--	---	---	--	--

		alin.(3) din Legea nr.272/2004	refugiat, beneficiază de protecția specială a copilului lipsit, temporar sau definitiv, de ocrotirea părinților săi, prevăzută de prezenta lege.	
		←Art.50 din Legea nr.272/2004	Art.50. Protecția specială a copilului reprezintă ansamblul măsurilor, prestațiilor și serviciilor destinate îngrijirii și dezvoltării copilului lipsit, temporar sau definitiv, de ocrotirea părinților săi sau a celui care, în vederea protejării intereselor sale, nu poate fi lăsat în grija acestora.	
	(3) Statele membre se asigură că minorii neînsoțiți sunt plasați: (a) la rude adulte; sau (b) într-o familie gazdă; sau (c) în centre specializate în cazarea minorilor; sau (d) în alte locuri de cazare adaptate pentru minori. În acest context, se ține seama de opinia copilului, în funcție de vârsta și maturitatea acestuia.	←Art.69 din Legea nr.272/2004	Art.69 (1) Direcția generală de asistență socială și protecția copilului sau, după caz, organismul privat autorizat are obligația de a urmări modul în care sunt puse în aplicare măsurile de protecție specială, dezvoltarea și îngrijirea copilului pe perioada aplicării măsurii. (2) În îndeplinirea obligației prevăzute la alin. (1) direcția generală de asistență socială și protecția copilului sau, după caz, organismul privat autorizat întocmește, trimestrial sau ori de câte ori apare o situație care impune acest lucru, rapoarte privitoare la evoluția dezvoltării fizice, mentale, spirituale, morale sau sociale a copilului și a modului în care acesta este îngrijit. (3) În situația în care se constată, pe baza raportului întocmit potrivit alin. (2), necesitatea modificării sau, după caz, a încetării măsurii, direcția generală de asistență socială și protecția copilului este obligată să sesizeze de îndată comisia pentru protecția copilului sau, după caz, instanța judecătorească.	
		←Art.3 lit.d) din Legea nr.272/2004	Art.3 De dispozițiile prezentei legi beneficiază: d) copiii care solicită sau beneficiază de o formă de protecție în condițiile reglementărilor legale privind statutul și regimul refugiaților în România;	
		←Art.58 din Legea nr.272/2004	Art.58 (1) Plasamentul copilului constituie o măsură de protecție specială, având caracter temporar, care poate fi dispusă, în condițiile prezentei legi, după caz, la: a) o persoană sau familie; b) un asistent maternal; c) un serviciu de tip rezidențial, prevăzut la art. 110 alin. (2) și	

		←Art.60 alin.(3) din Legea nr.272/2004 ←Art.110 din Legea nr.272/2004 ←Art.6 din Legea nr.272/2004	licențiat în condițiile legii. (2) Persoana sau familia care primește un copil în plasament trebuie să aibă domiciliul în România și să fie evaluată de către direcția generală de asistență socială și protecția copilului cu privire la garanțiile morale și condițiile materiale pe care trebuie să le îndeplinească pentru a primi un copil în plasament. (3) La stabilirea măsurii de plasament se va urmări: a) plasarea copilului, cu prioritate, la familia extinsă sau la familia substitutivă; b) menținerea fraților împreună; c) facilitarea exercitării de către părinți a dreptului de a vizita copilul și de a menține legătura cu acesta. (1) Serviciile de tip rezidențial sunt acele servicii prin care se asigură protecția, creșterea și îngrijirea copilului separat, temporar sau definitiv, de părinții săi, ca urmare a stabilirii în condițiile prezentei legi a măsurii plasamentului. (2) Fac parte din categoria serviciilor de tip rezidențial centrele de plasament și centrele de primire a copilului în regim de urgență. (3) Sunt considerate servicii de tip rezidențial și centrele maternale. (4) Serviciile de tip rezidențial care aparțin autorităților administrației publice se organizează numai în structura direcției generale de asistență socială și protecția copilului, în regim de componente funcționale ale acestora, fără personalitate juridică. (5) Serviciile de tip rezidențial se organizează pe model familial și pot avea caracter specializat în funcție de nevoile copiilor plasați. Art. 6 Respectarea și garantarea drepturilor copilului se realizează conform următoarelor principii: f) asigurarea unei îngrijiri individualizate și personalizate pentru fiecare copil; g) respectarea demnității copilului; h) ascultarea opiniei copilului și luarea în considerare a acesteia, ținând cont de vârsta și de gradul său de maturitate; i) asigurarea stabilității și continuității în îngrijirea, creșterea și educarea copilului, ținând cont de originea sa etnică, religioasă,	
--	--	---	---	--

	(4) În măsura posibilului, frații/surorile nu se separă, ținând seama de interesul superior al minorului în cauză și, în special, de vârsta și maturitatea acestuia. În cazul minorilor neînsoțiți, schimbarea locurilor de reședință se limitează la minimum.	←Art.60 alin.(3) din Legea nr.272/2004 ←Art.6 din Legea nr.272/2004 ←Art.69 din Legea nr.272/2004	culturală și lingvistică, în cazul luării unei măsuri de protecție; j) celeritate în luarea oricărei decizii cu privire la copil; (3) La stabilirea măsurii de plasament se va urmări: b) menținerea fraților împreună; Art.6 Respectarea și garantarea drepturilor copilului se realizează conform următoarelor principii: f) asigurarea unei îngrijiri individualizate și personalizate pentru fiecare copil; g) respectarea demnității copilului; h) ascultarea opiniei copilului și luarea în considerare a acesteia, ținând cont de vârsta și de gradul său de maturitate; i) asigurarea stabilității și continuității în îngrijirea, creșterea și educarea copilului, ținând cont de originea sa etnică, religioasă, culturală și lingvistică, în cazul luării unei măsuri de protecție; Art.,69 (1) Direcția generală de asistență socială și protecția copilului sau, după caz, organismul privat autorizat are obligația de a urmări modul în care sunt puse în aplicare măsurile de protecție specială, dezvoltarea și îngrijirea copilului pe perioada aplicării măsurii. (2) În îndeplinirea obligației prevăzute la alin. (1) direcția generală de asistență socială și protecția copilului sau, după caz, organismul privat autorizat întocmește, trimestrial sau ori de câte ori apare o situație care impune acest lucru, rapoarte privitoare la evoluția dezvoltării fizice, mentale, spirituale, morale sau sociale a copilului și a modului în care acesta este îngrijit. (3) În situația în care se constată, pe baza raportului întocmit potrivit alin. (2), necesitatea modificării sau, după caz, a încetării măsurii, direcția generală de asistență socială și protecția copilului este obligată să sesizeze de îndată comisia pentru protecția copilului sau, după caz, instanța judecătorească.	← Prin proiectul de act normativ pentru
	(5) În cazul în care se acordă protecție internațională unui minor neînsoțit, iar	←Proiect de act normativ art.I	Articolul 73 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.73 - Depistarea familiei în cazul minorului neînsoțit beneficiar	

	identificarea membrilor de familie ai acestuia nu a început încă, statele membre încep identificarea lor cât mai curând posibil după acordarea protecției internaționale minorului, protejând, în același timp, interesul superior al acestuia. În cazul în care identificarea membrilor de familie a început deja, statele membre continuă, dacă este necesar, procesul de identificare. În cazul în care ar fi amenințată viața sau integritatea fizică a unui minor sau a apropiaților săi, în special în cazul în care au rămas în țara de origine, trebuie acționat astfel încât colectarea, prelucrarea și difuzarea informațiilor privind respectivele persoane să fie confidențiale. (6) Personalul responsabil pentru minorii neînsoțiți trebuie să aibă și să continue să primească o formare profesională corespunzătoare nevoilor acestora.	pct.28 ←Art.10 din Legea nr.122/2006 ←Proiectul de act normativ art.I pct.28 ←Art.143 alin.(1) și (2) din Legea nr.272/2004	al protecției internaționale (1) Inspectoratul General pentru Imigrări ia măsuri cât mai curând posibil pentru depistarea familiei minorului neînsoțit beneficiar al protecției internaționale, protejând, în același timp, interesul superior al acestuia. (2) Opinia minorului neînsoțit beneficiar al protecției internaționale cu privire la depistarea familiei sale este luată în considerare și i se acordă importanța cuvenită, în raport cu vârsta și cu gradul de maturitate a acestuia. (3) Datele și informațiile colectate în scopul alin.(1) sunt prelucrate cu respectarea principiului confidențialității, mai ales atunci când viața sau integritatea fizică a unui minor sau a apropiaților acestuia care au rămas în țara de origine, ar fi puse în pericol. (4) Personalul care se ocupă de cazurile cu minori neînsoțiți beneficiază de o formare profesională corespunzătoare, având în vedere nevoile speciale ale acestei categorii de minori.” Art. 10 Confidențialitatea Toate datele și informațiile referitoare la cererea de azil sunt confidențiale. Obligația privind respectarea confidențialității revine tuturor autorităților, organizațiilor care desfășoară activități în domeniul azilului sau unor terțe persoane implicate în procedura de azil sau care, accidental, intră în posesia unor astfel de date. Articolul 73 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.73 - Depistarea familiei în cazul minorului neînsoțit beneficiar al protecției internaționale (4) Personalul care se ocupă de cazurile cu minori neînsoțiți beneficiază de o formare profesională corespunzătoare, având în vedere nevoile speciale ale acestei categorii de minori.” Art.143 - (1) Formarea inițială în domeniul protecției drepturilor copilului este obligatorie pentru toate categoriile profesionale din sistem și pentru cei care au atribuții decizionale privitoare la copil. (2) Educația permanentă și formarea profesională continuă în domeniul protecției speciale a copilului se asigură pentru toate	modificarea și completarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004 se asigură transpunerea textului directivei, iar în ceea ce privește asigurarea confidențialității cu privire la datele și informațiile prelucrate, garanții în acest sens sunt instituite expres în Legea nr.122/2006 ← Obligația de formare inițială și continuă în domeniul protecției drepturilor copilului este reglementată în Legea
--	---	---	---	--

		←Art.144 din Legea nr.272/2004	categoriile profesionale din sistem. Art.144 - (1) La angajarea personalului de educație, protecție și îngrijire din cadrul instituțiilor publice și private, care, prin natura profesiei, intră în contact cu copilul, se va prezenta în mod obligatoriu și o expertiză neuropsihiatrică. (2) Anual personalul prevăzut la alin. (1) este evaluat din punct de vedere psihologic. (3) Rapoartele privind expertizele neuropsihiatrice, precum și rapoartele de evaluare psihologică se păstrează conform legii la dosarul personal al salariatului	nr.272/2004 și subzistă față de întreg personalul din cadrul instituțiilor publice și private care, prin natura profesiei, intră în contact cu minorii, fiind asigurată astfel armonizarea cu textul directivei.
Art.32	Accesul la locuință (1) Statele membre se asigură că beneficiarii de protecție internațională au acces la o locuință în condiții similare celor de care beneficiază resortisanții altor țări terțe care au reședința în mod legal pe teritoriul lor. (2) Statele membre, permițând practica națională de dispersare a beneficiarilor de protecție internațională, depun, în același timp, eforturi pentru a pune în aplicare politicile care vizează prevenirea discriminării beneficiarilor de protecție internațională și asigurarea de șanse egale în ceea ce privește accesul la locuință.	←Art.6 din OG nr.44/2004 ←Proiect de act normativ art.I pct.14 ←Art.5 din Legea nr.122/2006 ←Art.1 alin.(2) lit.e) pct.(iii) din OG nr.137/2000	Art. 6 Străinii care au dobândit o formă de protecție în România au acces la dobândirea unei locuințe în condițiile stabilite de lege pentru cetățenii români. La articolul 20, alineatul (1), după litera p) se introduc două noi litere, lit. r) și s), cu următorul cuprins: „r) să aibă acces la dobândirea unei locuințe, în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români;” Art. 5 Nediscriminarea Dispozițiile prezentei legi se aplică fără discriminare, indiferent de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, de situația materială, de statutul la naștere ori de statutul dobândit sau de orice altă distincție. (2) Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: e) drepturile economice, sociale și culturale, în special:	← OG nr.44/2004 asigură, în prezent, dreptul la dobândirea unei locuințe, în condițiile stabilite de lege pentru cetățenii români. De asemenea, prin proiectul de act normativ pentru modificarea și completarea Legii nr.122/2006 și a OG nr.44/2004 se are în vedere armonizarea cu textul directivei ←Principiul nediscriminării este expres consacrat la art.5 din Legea nr.122/2006. ← OG nr.137/2000 reprezintă cadrul legal special în materie de discriminare, iar Consiliul

		←Art.2 alin.(1) și (2) din OG nr.137/2000 ←Art.3 alin.(2) lit.c) din OG nr.137/2000	(iii) dreptul la locuință; Art. 2 - (1) Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice. (2) Dispoziția de a discrimina persoanele pe oricare dintre temeiurile prevăzute la alin. (1) este considerată discriminare în înțelesul prezentei ordonanțe. Art.3 (2) Dispozițiile prezentei ordonanțe se aplică tuturor persoanelor fizice sau juridice, publice sau private, precum și instituțiilor publice cu atribuții în ceea ce privește: c) serviciile publice sau alte servicii, accesul la bunuri și facilități;	Național pentru Combaterea Discriminării reprezintă instituția națională responsabilă în domeniul de referință. Astfel, textul directivei privind prevenirea discriminării în accesul la locuință al străinilor care beneficiază de o formă de protecție în România este transpus în legislația națională relevantă.
Art.33	Libertatea de circulație în interiorul statului membru Statele membre permit persoanelor care beneficiază de protecție internațională să circule liber pe teritoriul lor, în aceleași condiții și cu aceleași restricții ca cele prevăzute pentru resortisanții altor țări terțe care au reședința în mod legal pe teritoriul lor.	←Art.20 alin.(1) din Legea nr.122/2006	Art.20 Drepturile beneficiarilor unei forme de protecție (1) Recunoașterea statutului de refugiat sau acordarea protecției subsidiare conferă beneficiarului următoarele drepturi: a) să rămână pe teritoriul României și să obțină documentele corespunzătoare pentru dovedirea identității și pentru trecerea frontierei de stat; b) să își aleagă locul de reședință și să circule liber, în condițiile stabilite de lege pentru străini;	← Textul este transpus în Legea nr.122/2006
Art.34	Accesul la facilitățile de integrare Pentru a facilita integrarea beneficiarilor de protecție internațională în societate, statele membre asigură accesul la programele de integrare pe care le	←Art.20 alin.(1) din Legea nr.122/2006	Art.20 Drepturile beneficiarilor unei forme de protecție (1) Recunoașterea statutului de refugiat sau acordarea protecției subsidiare conferă beneficiarului următoarele drepturi: n) să participe, la cerere, la programele de integrare și să fie cazat în centrele Inspectoratului General pentru Imigrări, în condițiile	← Legea nr.122/2006 și OG nr.44/2004 asigură transpunerea textului directivei

	consideră necesare pentru a se lua în considerare nevoile specifice ale refugiaților sau ale beneficiarilor statutului conferit prin protecția subsidiară sau creează condiții prealabile care garantează accesul la astfel de programe.	←Art.1 din OG nr.44/2004 ←Art.2 lit.b) din OG nr.44/2004 ←Art.3 din OG nr.44/2004	stabilite de lege; Art. 1 Prin prezenta ordonanță se urmărește facilitarea integrării sociale a următoarelor categorii de persoane: a) străinii care au dobândit o formă de protecție în România, prin asigurarea accesului la următoarele drepturi: dreptul la un loc de muncă, dreptul la o locuință, dreptul la asistență medicală și asistență socială, asigurări sociale, dreptul la educație, precum și prin derularea de activități specifice de acomodare culturală, consiliere și învățare a limbii române, reunite în programe de integrare; b) străinii care au dobândit un drept de ședere în România și cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, prin derularea de activități specifice de acomodare culturală, consiliere și învățare a limbii române. Art. 2 În înțelesul prezentei ordonanțe, expresiile de mai jos se definesc după cum urmează: ... b) integrarea socială reprezintă procesul de participare activă a străinilor care au dobândit o formă de protecție sau un drept de ședere în România și a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European la viața economică, socială și culturală a societății românești, în vederea prevenirii și combaterii marginalizării sociale, respectiv în vederea adaptării la condițiile societății românești; c) programele de integrare sunt ansambluri de măsuri și activități necesare facilitării integrării sociale a străinilor care au dobândit o formă de protecție în România, desfășurate, la cererea acestora, prin cooperarea instituțiilor publice, a comunităților locale și a organizațiilor neguvernamentale care desfășoară activități în acest domeniu, sub coordonarea Inspectoratului General pentru Imigrări din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. Art.3 Programele de integrare a străinilor care au dobândit o formă de protecție sau un drept de ședere în România și a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, precum și activitățile în vederea facilitării integrării	
--	---	--	--	--

		←Art.15 din OG nr44/2004	sociale a acestora se stabilesc și se implementează pe baza nevoilor beneficiarilor, fără discriminare și cu respectarea specificului cultural al acestora. Art.15. Străinii care au dobândit o formă de protecție în România sunt incluși în programele de integrare, pe baza cererilor individuale și conform unui protocol încheiat între persoana care solicită includerea în programul de integrare și Inspectoratul General pentru Imigrări, denumit în continuare protocol.	
Art.35	Repatrierea Statele membre pot prevedea un ajutor în favoarea beneficiarilor de protecție internațională care își exprimă dorința de a fi repatriați.	←Art.20 alin.(1) lit.p) din Legea nr.122/2006	Art.20 Drepturile beneficiarilor unei forme de protecție (1) Recunoașterea statutului de refugiat sau acordarea protecției subsidiare conferă beneficiarului următoarele drepturi: p) poate beneficia, la cerere, de asistență în vederea repatrierii voluntare.	← Textul este transpus în Legea nr.122/2006
Art.36	Cooperarea Fiecare stat membru numește un punct de contact național și transmite Comisiei datele de contact ale acestuia. Comisia comunică această informație celorlalte state membre. Statele membre, în colaborare cu Comisia, adoptă toate dispozițiile utile pentru a stabili cooperarea directă și schimbul de informații între autoritățile competente.	←Art.77 din HG nr.1251/2006	Punctul național de contact pentru domeniul azilului în relația cu instituțiile Uniunii Europene și cu celelalte state membre (1) Inspectoratul General pentru Imigrări din cadrul Ministerului Afacerilor Interne este punctul național de contact pentru domeniul azilului în relația cu instituțiile Uniunii Europene și autoritățile similare ale celorlalte state membre. Ministerul Afacerilor Interne transmite o notificare Comisiei Europene și celorlalte state membre cu privire la punctul național de contact. (2) Inspectoratul General pentru Imigrări ia măsurile adecvate pentru a asigura cooperarea directă și schimbul de informații cu autoritățile competente în domeniul azilului din celelalte state membre.	← Text existent în Normele metodologice de aplicare a Legii nr.122/2006, aprobate prin HG nr.1251/2006

Art.37	Personalul Statele membre se asigură că autoritățile și celelalte organizații care pun în aplicare prezenta directivă beneficiază de formarea profesională necesară și au obligația de a respecta principiul confidențialității prevăzut de dreptul intern în ceea ce privește informațiile de care au cunoștință în cadrul serviciului lor.	← Art.48 din Legea nr.122/2006 ← Art.13 din Legea nr.122/2006 ← Art.17 din HG nr.1251/2006 ← Art.10 din Legea nr.122/2006	Art.48 Competența soluționării cererilor de azil (1) Interviewarea, analizarea motivelor invocate și decizia asupra cererilor sunt de competența Inspectoratul General pentru Imigrări. (2) Aceste activități sunt realizate de funcționarii Inspectoratului General pentru Imigrări anume desemnați. (3) Numirea funcționarilor se face prin dispoziția directorului Inspectoratului General pentru Imigrări. Art. 13 Examinarea cererii de azil (1) Hotărârea privind soluționarea cererii de azil este luată după o examinare corespunzătoare a situației solicitantului de către funcționarii anume desemnați, calificați în problematica azilului. Aceasta presupune: a) examinarea individuală a fiecărei cereri de azil și luarea unei hotărâri în mod obiectiv și imparțial; și b) consultarea informațiilor din țara de origine, obținute din surse diferite, necesare pentru evaluarea situației personale a solicitantului de azil. Art.17 Funcționarii competenți să soluționeze cererile de azil Funcționarii prevăzuți la art. 48 din lege trebuie să fie absolvenți cu studii superioare juridice, cu diplomă de licență, și să dețină cunoștințe de specialitate în domeniul azilului. Art.10 Confidențialitatea Toate datele și informațiile referitoare la cererea de azil sunt confidențiale. Obligația privind respectarea confidențialității revine tuturor autorităților, organizațiilor care desfășoară activități în domeniul azilului sau unor terțe persoane implicate în procedura de azil sau care, accidental, intră în posesia unor astfel de date.	← Legea nr.122/2006 și Normele metodologice de aplicare a Legii nr.122/2006, aprobate prin HG nr.1251/2006 conțin dispoziții în sensul textului directivei, în ceea ce privește necesitatea asigurării pregătirii profesionale a personalului angrenat în mecanismul de soluționare a cererilor de acordare a unei forme de protecție în România. De asemenea, garanția de confidențialitate este consemnată expres în Legea nr.122/2006.
Art.38	Rapoarte (1) Până la 21 iunie 2015, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive și, dacă este cazul, propune modificările necesare.			← Nu este necesară transpunerea în legislația națională

	Aceste propuneri de modificare vor fi prioritare în cazul articolelor 2 și 7. Statele membre transmit Comisiei orice informație utilă pentru pregătirea respectivului raport până la 21 decembrie 2014. (2) După prezentarea respectivului raport, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, cel puțin o dată la cinci ani, un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive.	-	-	
Art.39	(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolelor 1, 2, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 16, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34 și 35 până la 21 decembrie 2013. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor dispoziții. Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Ele conțin, de asemenea, o mențiune potrivit căreia trimiterile din actele cu putere de lege și actele administrative în vigoare la directiva abrogată prin prezenta directivă se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și formularea mențiunii respective. (2) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept	←Proiectul de act normativ mențiunea privind transpunerea	Mențiunea privind transpunerea normelor Uniunii Europene se modifică și va avea următorul cuprins: „Prezenta lege transpune: - Directiva Consiliului 2011/95/UE din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr.337 din 20 decembrie 2011, cu excepția art.7 și art.9 alin.(3);”	← Transpunerea art.7 și art.9 alin.(3) din directivă, va fi realizată prin modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.122/2006 aprobate prin HG nr. 1251/2006

	intern reglementate de prezenta directivă			
Art.40	Abrogarea Directiva 2004/83/CE se abrogă de la 21 decembrie 2013 pentru statele membre pentru care aceasta este obligatorie, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenul de transpunere în dreptul intern a directivei menționate în anexa I partea B. Pentru statele membre pentru care prezenta directivă este obligatorie, trimerile la directiva abrogată se înțeleg ca trimeri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.	-	-	← Nu este necesară transpunerea în legislația națională
Art.41	Intrarea în vigoare Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>. Articolele 1, 2, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 16, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34 și 35 se aplică începând cu 22 decembrie 2013.	-	-	← Nu este necesară transpunerea în legislația națională
Art.42	Destinatari Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.		-	← Nu este necesară transpunerea în legislația națională